

6th March 1969]

நகரசபைத் தலைவர், காஞ்சிபுரம்

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு உள்ளாட்சி நிர்வாக அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதில் அளிக்க விரும்புகிறேன்—

(அ) 1968, மே மாதத்தில் காஞ்சிபுரம் நகரசபைத் தலைவர் மீது 21 நகரமன்ற உறுப்பினர்கள் நம்பிக்கை இல்லாத தீர்மானம் அறிவிப்பைக் கையெழுத்திட்டு வட்டார வருவாய்த்துறை அதிகாரியிடம் கொடுத்தனரா?

(இ) ஆமெனில், இதன்மீது வருவாய்த்துறை அதிகாரி நடவடிக்கை எடுக்காத காரணம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. எம். முத்துசாமி : (அ) ஆம்.

(இ) நம்பிக்கையில்லாத தீர்மானத்தை ஆலோசிக்க நகரமன்றத்தில் வட்டார வருவாய்த்துறை அதிகாரி கூட்டிய கூட்டத் திற்கு உறுப்பினர் யாருமே வரவில்லை.

MR. CHAIRMAN : Questions are over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member]

4-26
p. m

II.—RULING ON A MEMBER'S REFERENCE TO D.M.K. MEMBERS OF PARLIAMENT

MR. CHAIRMAN : I have gone through the particular proceedings carefully. There is no sort of insinuation against Members of Parliament of the D.M.K. party. It seems it is a case of exhortation as it is done in the case of sports even while the contestants are active. Even before any objection was taken to his remarks, the hon. Member (Dr. M. A. Muthiah Chettiar) had said :

'I have repeated several times on the floor of this House that the 25 Members of the D.M.K. Party in Delhi are not doing their best. Probably they have done their best, we do not know. Newspapers have not given sufficient space for it. If that be so, I apologise in advance for having made these remarks. I am only exhorting them, the Members of Parliament, who represent South India in such large numbers and who have been elected with huge majorities to do their best for the country. I am requesting the Hon. Ministers to do this and that for the country and in the same way I am requesting them.' So let not heat be infused in the discussion. Already the weather here is very hot to-day.

III. GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET FOR 1969-70—cont

* **திரு. ஏ. பி. ஜனார்த்தனம் :** பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1969-70 ஆம் ஆண்டுக்கூரிய நிதியமைச்சர் அவர்களுடைய வரவு செலவுத் திட்டத்தை நான் வரவேற்கிறேன். அதிலே இருக்கிற சிறப்புக்களைக் குறித்து, புகழுக வருப்பு வரையிலே இவ்வளவாகக் கல்வி அளிக்கப்படுவது குறித்து, சேலம் உருக்காலைக்கு முதல்

[திரு. ஏ. பி. ஜனார்த்தனம்] [6th March 1969]

போட நடவடிக்கை எடுத்து வருவது குறித்து, சர்க்காருடைய ஊழியர்களுக்கு திருமணக் கடன் தருவது குறித்து இருக்கின்ற நல்ல அம்சங்களைப்பெல்லாம் என்னுடைய கட்சித் தோழர்கள் இங்கே விளக்கி இருக்கிறார்கள். அதே போல வேறு கட்சித் தோழர்களும் ஒத்துழைப்பை நலகியதோடு பலப்பல குறைகளை எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக நண்பர் சுவாமிநாதன் அவர்கள் ஆஸ்பத்திரிகளிலே இருக்கின்ற அவலமான நிலையை எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார். அதேமாதிரி ஆசிரியர் சார்பிலே தோழர் சந்தோஷம் அவர்கள் குறைகளை எடுத்துக்காட்டி இருக்கிறார்கள். அவைகளையெல்லாம் அரசு பரிசீலித்து ஆவன செய்யும் என்று நான் நம்புகிறேன்.

நம்முடைய வேதனையெல்லாம், நம்முடைய இடர்ப்பாடு எல்லாம், நம்முடைய தொல்லை எல்லாம், நமக்கு இன்று நேர்ந்து இருக்கிற அவலத்திற்கு எல்லாம் காரணம் இருபது ஆண்டுகளாக காங்கிரஸ் ஆட்சியிலே செய்த பலப்பல தவறுகள். அந்தக் காரணத்தால்தான் நாம் இவ்வளவு வேதனைப்படுகிறோம்.

மொரார்ஜி தேசாயைப் பொறுத்த வரையிலே, ஆங்கிலத்திலே சொல்வதானால் எதிர்க் கட்சிக்காரர்களுக்கு ஒரு வரப்பிரசாதமாக அமைந்தவர் மொரார்ஜி தேசாய். பொற்கொல்லர் சமுதாயத்தை அவர் எவ்வளவு அலைக்கழித்தார் என்பதை நாம் அறிவோம். மராட்டிய மாநிலத்திலே அவர் எத்தனை கோர விளையாட்டுகளை நடத்தினார் என்பதை நாம் அறிவோம். அதேமாதிரி அகமதாபாத்திலே உண்ணாவிரத நாடகமாடியதை நாம் அறிவோம். அவருடைய வரிகள் ஈவு இரக்கம் இல்லாமல், இதயம் இல்லாமல் ஏழைகளைக் கசக்கிப் பிழிகின்றன, நடுத்தர வர்க்கத்தினரையெல்லாம் நாசமாக்குகின்றன என்பதை நாங்கள் அல்ல, காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களே டெல்லியிலே எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறார்கள்.

இருபதாண்டு காலமாக இந்தியத் துணைக் கண்டம் பட்ட அல்லல்களுக்கு குறிப்பாக யாரையாவது ஒரு நபரைக் குறிப்பிட வேண்டுமானால், நான் நிச்சயமாகச் சொல்கிறேன், அந்த ஒரே ஒரு நபர், எனக்கு அவரிடத்திலே பெரு மதிப்பு உண்டு, அவர் அகில உலகம் சுற்றியவர். ஏராளமான வரலாறுகளைப் படித்தவர், வரலாற்றைச் சமைத்தவர், பல்லாண்டுகளாக சிறையிலே இருந்தவர், இளைஞர்களையெல்லாம் தம்பக்கம் ஈர்த்தவர், “ஆசிய ஜோதி” என்று பெயர் பெற்றவர், பண்டித நேரு அவர்கள்தான். அவர் உறுதியாக இருந்திருந்தால், அக்கிரமக்காரர்களை அடக்கியிருந்தால் ஆளவேண்டுமென்று திறமையோடு கடுமையான நடவடிக்கைகளை எடுத்திருந்தால், இந்த இந்தியத் துணைக் கண்டம் இந்த நிலைமைக்கு நிச்சயமாக வந்திருக்காது. நான் பேசினால், நான் பரம் பரை எதிரி என்று நீங்கள் நினைக்கலாம். ஆனால் காங்கிரசிலே மத்திய அமைச்சரவையிலே இருந்தவர், காங்கில், அவர்

6th March 1969] [திரு. ஏ. பி. ஜனார்தனம்]

தன்னுடைய "Government from inside" என்ற நூலிலே சர்க்கார் எப்படியெல்லாம் இயங்கியது என்பதை எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறார். அதிலே சொல்கிறார்,

"He made statements in a hurry and even the Cabinet Members dared not oppose him, let alone the civil servants. The result was indecision in policy and weakness in execution".

அவர் மிக மிக அவசரமாக முடிவுகளை வெளியிட்டார். கூட இருந்த சக அமைச்சர்கள் கூட அவரை எதிர்க்க முடியவில்லை. அதிகாரிகளால் அவரை எதிர்க்க முடியவில்லை. இந்த அவல நிலைக்கு இந்தியத் துணைக்கண்டம் அவரால் உருவானது. அவரை Hamlet என்று அழைப்பார்கள். இதைச் செய்யலாமா, அதைச் செய்யலாமா, இது நல்லதா, அது நல்லதா என்று எண்ணிக் கொண்டே இருப்பார். அவர் மிக மிக நல்லவர்தான். பெரிய ஸ்டீயி வாதிகான். ஆனால் இந்திய அரசியலைப் பொருத்தவரை அது அவர் மிகவும் வேதனையான நிலைமையைத்தான் கண்டார். நண்பர்களை நம்பினார். பல நண்பர்கள் அவரை நட்பாற்றினாலே விட்டுவிட்டார்கள். Ronald Segal என்பவர் The Crisis of India, என்ற நூலில் "Nehru never wished to be a tyrant, but he became one. He never realised that his worst enemies were his own party, undermining his policies, debasing the coinage of his thought. He fought the power of caste, yet permitted the party to deploy it in electoral tactics. He revered the rule of law, yet detained political opponents without trial. He despised corruption and recognized its dangers, but he sat by, silent, while political colleagues, and even relatives, openly engaged in it."

இத்தனையும் நான் சொன்னதல்ல. பலர் இந்த இந்தியத் துணைக்கண்ட அரசியலை அரசாய்ச்சி செய்து எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறார்கள்.

காந்தியத்திலே ஊழித் திணைத்தவர்கள், தங்கள் வாழ்க்கை பூராவையும் காந்தியத்திற்கு அற்பணித்தவர்கள், வேண்டும் என்றே எளிமையை ஏற்றுக்கொண்டவர்கள், அவர்களெல்லாம் வேதம்புகிற அளவுக்கு அரசியல் நிலைமை மாறிவிட்டது. உண்மை காந்தியவாதிகள் வெளியிலே புழுங்குகிற அளவுக்கு வேதனை அதிகரித்து இருக்கிறது. அரசார்ய கிருபாளானி மனம் புழுங்கியிருக்கிறார். ஜெயப்பிரகாஷ் நாராயண், அரசியல் நாற்றம் சகிக்கவில்லை. மிச்சம் மீதி கால்களை வேறு காரியங்களிலே செலவிடுகிறேன் என்று மனம் வெதும்பி கொங்கியிருக்கிறார். பல காந்தியவாதிகள் இன்றைக்கு வாம்வதற்கே வேதனைப்பட்டுக்கொண்டு தத்தளித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதனுடைய எதிரொலி, காந்தியவாதிகள் இன்றைக்கு வாம்வதற்கே வேதனைப்பட்டுக்கொண்டு இருக்கிற சந்திரகை Caravan அகிலே இருக்கிறது.

மிஸ்டர் சேர்மன் : நேரு போய் நான்கைந்து வருஷம் ஆகிறது. I want to know how all these things

[6th March 1969]

THIRU A. P. JANARDHANAM : That is the root of everything. We are discussing this. I shall move on.

மிஸ்டர் சேர்மன் : பிரியாம்பிள் என்ன, எனக்கு அண்டர்ஸ்டாண்ட் ஆகவில்லை.

திரு. ஏ. பி. ஜனார்த்தனம் : The present is the fruit of the past.

அத்தகைய நிலைமைகள் ஏற்பட்டுவிட்டன. நண்பர் கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் ஆசிரியர்களுடைய அவல நிலையைக் குறித்து இங்கே எடுத்துக் காட்டினார்கள். ஆசிரியர்களுக்காக வாதமிடுவதற்கு ஏராளமானவர்கள் இந்த மேலவையிலே இருக்கிறார்கள். அவர்களெல்லாம் பலப்பல கருத்துக்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஆசிரியர்கள் வருங்கால சமுதாயத்தை உருவாக்குகிறவர்கள். ஆசிரியர்கள் பிள்ளைகளின் மனதிலே பல கருத்துக்களைத் தூவுகின்ற நிலையிலே இருக்கிறார்கள். ஆசிரியர்கள் மிகவும் அரும்பாடுபட்டு வருங்காலத்தை உருவாக்குகின்ற நேரத்திலே அவர்கள் அல்லற்படக்கூடாது என்பதை நாம் அத்தனைபேரும் உணர்ந்து இருக்கிறோம். ஒரு ஏழை ஆசிரியரின் பிள்ளை என்ற முறையிலே ஆசிரியர்கள் எத்தனை கொடுமைகளை அனுபவிக்கிறார்கள் என்பதை நேரடியாக உணர்ந்து இருக்கிறேன். ஆசிரியர்களுக்காக இங்கே நாம் எத்தனை நல்ல நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொண்டாலும் நாடு அதைத் தாங்கும் என்றுதான் கூறிக் கொள்கிறேன்.

எடுத்து நண்பர் கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் ஒழுக்கத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். ஒழுக்கம் மிகவும் சிதைந்து போய் விட்டது, பல துறைகளிலே ஒழுக்கம் கெட்டுவிட்டது என்பதையெல்லாம் அவர்கள் ஆணித்தரமாக எடுத்துக் காட்டினார்கள். ஒழுக்கத்திற்கு குறள் தேவை என்று சொன்னார்கள். திருவள்ளுவருடைய இரண்டாயிரம் ஆண்டு விழா நடத்துகின்ற இந்த நேரத்திலே இந்த அமைச்சு ஒவ்வொரு கல்வி நிலையிலும் வள்ளுவருடைய குறளைப் பாடமாக வைக்க வேண்டும் என்று கல்வி அமைச்சரை நான் வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். நாம் அமைக்க இருக்கிற சமுதாயம், நாம் காண விரும்புகிற சமுதாயம், இந்த ஒரு அடிப்படையிலே அமைய வேண்டும் என்பதை நான் மீண்டும் வற்புறுத்திக் கூறுகிறேன். வள்ளுவருடைய அடிப்படையிலே நாம் இயங்கிவருவதால்தான், வள்ளுவருக்கு நாம் மரியாதை செய்ய வேண்டும் என்று நாம் விரும்புவதால்தான், நிறைய பெருந்தன்மையோடு, அவர் எடுத்துக்காட்டியவைகளுக்கு எடுத்துக்காட்டுகளாக நாம் இயங்கி வருகிறோம்.

வரலாறு திருத்தி எழுதப்படவேண்டும், அதிலே அயலாரின் அதிகம் இருக்கிறது என்று நண்பர் கிருஷ்ணமூர்த்தி எடுத்துக் காட்டினார்கள். உள்ளபடியே வரலாறு திருத்தி அமைக்கப்படத் தான் வேண்டும். சேரன் செங்குட்டுவன், கரிகால் பெருவளத்தான் போன்றவர்களின் வரலாறு, திராவிடர்களின் பெருமை உலகுக்குக் கெரியுமா என்றால் தெரியாவிடில்லை, இதுவரையிலே இருட்டடிக்கப்

6th March 1969] [திரு. ஏ. பி. ஜனார்த்தனம்]

பட்டுவிட்டன. பூம்புகார் விழா போன்ற முறைகளிலே நாம் ஓரளவு உலகத்திற்கு தம்மைப்பற்றிச் சொல்லி இருக்கிறோம். முச்சங்கங்களைப்பற்றி, முவேந்தர்களைப்பற்றி, கடாரத்தை வென்றவர்களைப்பற்றி எல்லாம் நாம் எடுத்துக்காட்ட வேண்டிய ஒரு அவசியத்திலே இருக்கிறோம். அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் வள்ளுவரின் தூதுவராக, திராவிட பண்பாட்டின் தூதுவராக, பொன்னான கருத்துக்களையெல்லாம் எல்லாம் எடுத்துத் தந்து வந்திருக்கிறார்கள். நாம் தலை நிமிரத்தக்க வகையிலே பலவற்றை சமைத்திருக்கிறோம். அவைகளையெல்லாம் நாம் மீண்டும் பாடங்களிலே புகுத்தி நமக்கு வேண்டியதை நாம் அடைய முயற்சி செய்யவேண்டும் என்று நான் ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்து, மேலை நாடுகளிலேயிருந்து வந்த நாகரிகம் எல்லாம் தீது என்பது போன்று அவர் எடுத்துக் காட்டினார். மேலை நாட்டு நாகரிகம் அத்தனையும் தீது அல்ல. உண்மையிலேயே சொல்கிறேன். ஐப்பான் இரண்டாவது உலகப் போருக்குப் பிறகு அழிவுற்று விட்டது. அது எரிமலைகள் நிறைந்த நாடு. ஆனால் அந்த ஐப்பான் மேலை நாடுகளை காப்பி அடித்த காரணத்தால்தான் முன்னேறியது. அந்த ஐப்பான் கப்பல் கட்டும் துறையிலே பிரிட்டனை காப்பி அடித்தது. சட்டத் துறையிலே பிரான்சைக் காப்பி அடித்தது. விஞ்ஞான அறிவுக்கு ஜெர்மனியைக் காப்பி அடித்தது. சிறந்த மாடல்களை எடுத்துக்கொண்ட காரணத்தால்தான் 25 ஆண்டுகளிலே மேலை நாடுகளுக்கு சமதையான நிலைக்கு வந்தது. அடுத்து 25 ஆண்டுகளிலே உலகத்திலே இன்றைக்கு அமெரிக்காவும் பிரிட்டனும் அஞ்சுகிற அளவுக்கு ஐப்பான் வந்துவிட்டது. நமக்கு ஐப்பான் ஒரு நல்ல மாடல். என்னென்றால் அது ஆசியா கண்டத்திலேயே இருக்கிறது. கன் எதிரிலேயே முன்னேறி இருக்கிறது. ஸ்மால் யூனிட்ஸ் என்று வீடுகளிலே எல்லாம் தொழில்களைப் பெருக்கி ஐப்பான் முன்னேறி இருக்கிறது. அதனிடமிருந்து நாம் பாடம் கற்க வேண்டிய நிலை இருக்கிறது.

அடுத்து நண்பர் சுலாமிநாதன் அவர்கள் மத்திய சர்க்கார் மாநில சர்க்கார் உறவு குறித்து ஒரு கவுன்சில் அமைக்கலாம் என்று சொன்னார்கள். மத்திய சர்க்காரை இடித்துரைக்க வேண்டும். அவர்களிடத்திலே வாதாட வேண்டும். அவசியமானால் சண்டை பிடிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தை மதிப்பிற்குரிய ஓமந்தாரார் 1955-லேயே அடித்த பின்னால்தான் பால் குடிக்கும், நாம் மத்திய சர்க்காரோடு சண்டை போடவேண்டும் என்று எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார். அகேபோல மைக்ஸ் மாநில ஹனுமந்தையா போராட்டம் நடத்தியிருக்கிறார். பெரிய சிரர், காங்கிரசிலே என்று குறிப்பிட வேண்டும். அவர்தான் வங்காளத்திலே பி. சி. ராய். அவர் எந்த அளவுக்கு நடந்த கொண்டார் என்றால், மத்திய சர்க்காரே சில திட்டங்களைப் போட்டு அவைகளை வற்புறுத்தினால்கூட, தங்களையே வங்காள நிலைக்கு பாதுகாமாக இரந்தால், அவைகளை அவர் வற்புறுக்கொள்ளவே இல்லை. அந்த அளவுக்கு அவர் இருந்தார். இதைத்தான் நாங்கள் இடித்து இடித்துக் கேட்க

திரு. ஏ. பி. ஜனார்த்தனம் [6th March 1969]

டோம். இன்றைக்கு எங்களைப் பார்த்து, கெஞ்சுகிறார்கள், அதட்டுகிறார்கள் என்கிறார்கள். நாங்கள் நிச்சயமாக அதட்டுவோம், கெஞ்சுவோம், சூரல் கொடுப்போம், போர் தொடுப்போம். அத்தனையும் டெல்லியிடந்தானே? லண்டனிடம் அல்ல. வாஷிங்டனிடம் அல்ல. மாக்ச்கோவிடம் அல்ல. பீகிங்கிடம் அல்ல. டெல்லியை நாங்கள் ஏற்றுக்கொண்டுவிட்டோம். இந்த இந்தியத் துணைக்கண்டத்தின் ஒருமைப்பாட்டை உத்தேசித்து நம்முடைய சிறப்புக்களை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். மத்திய சர்க்கார் நம்மை மதிக்கவேண்டும். நம்முடைய உணர்ச்சிகளுக்கு மதிப்பளிக்கவேண்டும், நம்முடைய பொருளாதாரத்திற்கு துணை செய்யவேண்டும் என்று நாம் ஆசைப்படக் கூடாதா? அதனால் தான் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் தன்னுடைய சுர்ந்த மதியாலே, தன்னுடைய ராஜ தந்திரத்தாலே, நேர்மைப் போக்காலே, கண்ணியத்தாலே, டெல்லியிலே இருக்கிற பலரையும் கவர்ந்தார். இந்தத் தன்மைதான் வளரவேண்டும் என்று நாங்கள் ஆசைப்படுகிறோம். அது மட்டுமல்ல. இந்த மத்திய சர்க்கார் மாநில சர்க்கார் தலைவலியெல்லாம், இந்தச் சிக்கல் எல்லாம், இந்த வேதனை எல்லாம் அயல்நாட்டு விவகாரங்கள், பாதுகாப்பு, நாணய செலாவணி, கரன்சி, இதோடு மத்திய சர்க்கார் நின்றுவிட்டு, மற்ற எல்லாத் துறைகளையும் மாநில சர்க்காருக்குத் தந்துவிட்டால் இருக்கவே இருக்காது

திராவிட நாடு கேட்கிறார்கள் என்கிறார்கள். திராவிட நாட்டை நாங்கள் கேட்டவர்கள்தான். திராவிட நாட்டுக்கான ஆதாரங்களை நாங்கள் தந்தவர்கள்தான். திராவிட நாடு எங்கள் இதய இதம், அப்படியெல்லாம் முழங்கியவர்கள்தான். அபிராம் அபிராம் ஆதாரங்களைக் காட்டி, டன் டன்கைப் புள்ளி விவரங்களைக் கொடுத்து இளைஞர் சமுதாயத்தைத் தட்டி எழுப்பியவர்கள்தான். ஆனால் நாங்கள் திராவிட நாடு பிரச்சினையை அன்றே கை விட்டு விட்டோம். ஏதை எதிர் பார்த்து? மத்திய சர்க்காருக்கு உரிய தாத்கை எதிர் பார்த்து. இந்தியை நம்முடைய நெஞ்சிலே திணிக்க மாட்டார்கள் என்று எதிர்பார்த்து: ஏதை எதிர் பார்த்து? அவர்கள் நம்மை மகிப்பார்கள். நம் மீது நமது வீரப்பத்திற்கு மாறாக ஏதையும் திணிக்க மாட்டார்கள் என்பதை எதிர்பார்த்து.

It should be a two way traffic. Not a forced integration.

இந்த நல்லெண்ணத்தோடு அவர்கள் சிறுதிப்பார்கள். நமது உணர்ச்சிகளுக்கு மதிப்பளிப்பார்கள். நம்முடைய உணர்ச்சிகளுக்கு மாறாக நடக்க மாட்டார்கள். என்பதை எதிர்பார்த்துத்தான் நாம் திராவிட நாடு கொள்கையைக் கை விட்டோம். இந்தச் சூழ்நிலைகளை அவர்கள் உணர வேண்டும். அதை விட்டு விட்டு என் சி சி. கமாண்டோலே இருந்து வானொலியில் இந்தச் செய்தியை லி பாப்பகிள டிரியங்களை அவர்கள் செய்வது நம்முடைய நெஞ்சிலே அவர்கள் கை கொண்டு தாக்குவது போல இருக்கிறது. பரியாத மொழி வப்பா மொழி வளம் பெறாத மொழி அகிய இந்தி மொழியை நம் மீது திணிக்கிறார்கள். 1937ல் "இந்திக்குத்

6th March 1969]

[திரு. ஏ. பி. ஜனார்த்தனம்]

தமிழ் நாட்டில் ஆதிக்கமாம். நீங்கள் எல்லோரும் வாருங்கள் நாட்டினரே, மாநகரத்தில் கூடும் பூஞ்சோலை எமை மாட்ட நினைத்திடும் சிறைச்சாலை” என்ற எண்ணத்தோடு, தாய்மார்களோடு, குழந்தைகளோடு இந்தியை எதிர்த்துப் போராடினோம். அந்த நேரத்தில் ராஜா சர் அவர்கள் நம்மோடு கலந்து கொண்டார்கள். அன்றைய தினத்தில் இருந்து தமிழர்கள் இந்தியை எதிர்த்துப் போராடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பெரியார் அவர்கள் இந்தியை எதிர்த்துப் போராடினார். இதை மத்திய சர்க்கார் அலட்சியம் செய்யலாமா? அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் எவ்வளவோ நியாயமானவர், நேர்மையானவர் என்று அவர்களாலே புகழப்பட்டவர். அவரே மிகவும் பதைபதைத்து உலகத் தமிழ் மாநாட்டின்போது தபால் தலையை வெளியிடுவதை நிறுத்திக் கொண்டார். அந்த அளவிற்கு இந்தியை நீங்கள் திணித்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். இப்படி இந்தத் திணிப்பால் தமிழ்நாட்டு மக்கள் எந்த அளவிற்கு மனம் புண்பட்டு இருக்கிறார்கள் என்பதை மத்திய அரசு எண்ணிப் பார்க்க வேண்டாமா? இந்தப் பிரச்சினையை அடிக்கடி கிளப்ப வேண்டிய அவசியம் என்ன வந்தது? நமக்கு மத்திய சர்க்காரின் நல்லெண்ணத்தில் நம்பிக்கை இன்னமும் இருக்கிறது. மத்திய சர்க்காரின் நேர்மையிலே இன்னமும் நம்பிக்கை இருக்கிறது. இந்த சர்க்காருக்கு ஆதரவு தரும் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது. இம்மாதம் 17ம் தேதி கலைஞர் கருணாநிதி அவர்கள் தில்லியில் பேசுகிற நேரத்தில் அறிஞர் அண்ணா அவர்களுக்குத் தந்த அதே மரியாதையைத் தந்து, நமக்கு நெருக்கடிகளைத் தருகிற காரியங்களை மத்திய சர்க்கார் செய்யமாட்டார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன். ஒரு லட்சம் டன் தானியங்களைத் தருவார்கள் என எதிர்பார்க்கிறேன்.

இந்த மேலவையில் பேசிய நண்பர் ஈசுவரமூர்த்தி அவர்கள் “திராவிட நாடு” பிரச்சினையைக் கிளப்புகிறார்கள் என்றார்கள். இதோ பாருங்கள் 9-3-1969

Illustrated Weekly
யில் The Centre has never been impartial, whether in the setting up of national industries or arriving at its official language policy. The injustice being done to South India was realised only by the D.M.K. party and its spirited slogan of a separate Dravida Nadu was not without justification. This is in a letter by Mr. V. Nagarajan of Bangalore. இப்படி அந்தக் கருத்து எங்கெல்லாமோ எப்படி எப்படியோ வேலை செய்கிறது. அதற்கு நாங்கள் பொறுப்பா? நாங்கள் ஏமாந்தவர்கள், இளிச்சவாயர்கள், ஏதும் அறியாதவர்கள் என்று எண்ணிக்கொண்டிருந்தால் நிச்சயமாகச் சொல்கிறேன்—இளைஞர் உணர்ச்சிகள் நாங்களே கட்டுப்படுத்த முடியாத நிலைமைக்குப் போகும். நாங்கள் எங்களைக் கட்டுப்படுத்திக் கொள்ளலாம். ஆனால் இந்த உணர்ச்சியைப் பெறுகிறவர்கள் அங்கங்கே கிளம்பி விடுவார்களானால் அவர்களைக் கட்டுப்படுத்த திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினால் முடியாது. அவர்களுக்கு ஆத்திரம் ஏற்படுகிற காரியங்களைச் செய்யாதீர்கள் என்று நான் நான் எச்சரிக்க விரும்புகிறேன். இந்தி எதிர்ப்பு என்பது

[திரு. ஏ. பி. ஜனார்தனம்]

[6th March 1969]

பலமான அஸ்திவாரத்தின் மீது கட்டப்பட்டு இருக்கிறது. மொழியைக் காப்பது என்பது ஜீவாதாரமான உரிமை. நாங்கள் வேண்டுமானால் பொறுப்பானவர்களாக அமைதியாக இருக்கலாம். ஆனால் நாட்டிலே இருக்கும் உணர்ச்சி கொண்டவர்களை நாங்கள் எத்தனை நாட்களுக்குக் கட்டுப்படுத்தி வைக்க முடியும்? அண்ணா அவர்கள் இந்திய ஒருமைப்பாட்டைக் காப்பதற்காக இருந்தார். அவர் வெளிநாடுகளுக்குச் சென்ற நேரத்தில் அவரைக் கேள்வி கேட்ட நேரத்தில் இந்திரா காந்தியின் சர்க்கார் நல்ல சர்க்கார் என்று சொன்னார்கள். ஜப்பானிலே இருந்தபோதும் இதே கருத்தை வெளியிட்டார்கள். உங்களிடத்திலே மதிப்பு வைத்து, உங்களைப் பற்றி உயர்வாகச் சொன்னார்கள். We will be good Ambassadors throughout the world இதே நானயத்தை, நேர்மையை உங்களிடம் எதிர்பார்க்கிறோம். இல்லாவிட்டால் நிச்சயமாகச் சொல்கிறேன் எங்களை எவ்வளவு நாட்களுக்கு நீங்கள் கட்டுப்படுத்தி வைக்க முடியும்? இந்த நாட்டு இளைஞர் சமுதாயம் வீறு கொண்டு எழுந்து விட்டால் அதை அடக்கி வைக்க முடியாது. நாங்கள் 30 கோடி மக்கள் நாய்களோ, பன்றிகளோ என்று கேட்டார் பாரதியார். அதே முறையில் நாங்கள் கேட்கிறோம் நாங்கள் மூன்றரைக் கோடி மக்களும் பன்றிகளோ, நாய்களோ. அதைத் திருப்பிப் போட எவ்வளவு நேரமாகும்? மத்திய சர்க்காருக்குக் கடைசியாக ஒன்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். சட்டத்திற்கு மதிப்பு, போலீசாருக்கு மதிப்பு, மற்றும் அதிகாரிகளுக்கு என்றைக்கும் யாரும் மதிப்பு தந்து கொண்டு இருக்க வேண்டும். அந்த நிலையில் நாங்கள் மதிப்பு அளித்து பண்பட்டவர்கள். இந்த அமைதிச் சூழ்நிலையைக் கெடுத்து விடாதீர்கள். The administration will go on but parties will come and go. என்பதை உணர்ந்தவர்கள் நாங்கள். எனவே அமைதியான முறையிலே எங்களுடைய எதிர்ப்பைத் தெரிவித்துக்கொண்டு இருக்கிறோம். இதைக் கட்டிக்காக்க எதிர்க் கட்சித் தலைவர்கள் ஒத்துழையுங்கள். இந்தியை நீங்கள் திணித்து விடலாம் என்று நினைத்தால் வருகிற இளைஞர் சமுதாயம் பொறுத்துக்கொண்டு இருக்காது என்ற எச்சரிக்கையை விடுத்து என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : தலைவர் அவர்களே, 1952-ல் இருந்து 1967 வரை 15 ஆண்டுகள் ஆளுங்கட்சியில் இருந்து, ஆளுங்கட்சி சமர்ப்பித்த வரவு செலவுத் திட்ட அறிக்கையின்மீது விமர்சனம் செய்து பேசினேன். இன்றைக்கு முதன் முதலாக எதிர்க் கட்சியிலே இருந்துகொண்டு ஆளுங்கட்சியினுடைய வரவு செலவுத் திட்ட அறிக்கை சம்பந்தமாக சில கருத்துக்களைக் கூற முன் வந்திருக்கிறேன். யார் எந்த கட்சி ஆட்சிக்கு வந்தாலும் அரசாங்க இயந்திரம் அரசுக்குக் கொடுக்கவேண்டிய புள்ளி விவரங்களை, வரவு செலவு விஷயங்களை ஒழுங்காகக் கொடுத்துக்கொண்டு தான் வரும். அந்த வகையிலேதான் இந்த ஆண்டும் நல்ல பல புள்ளி விவரங்களைத் தந்திருக்கிறார்கள். யாரும் இதைக் குறை கூற முடியாது. இன்னொன்றும் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். திட்டங்களைப்பற்றியெல்லாம் இங்கே பேசப்பட்டது. திட்டங்கள்

6th March 1969] [தரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு]

உபயோகப்படவில்லை என்றெல்லாம் இங்கே பேசப்பட்டது. நாட்டு மக்களுடைய நிலையை எந்தெந்த முறையிலே உயர்த்தலாம் என்று ஆராய்ந்து திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டன. நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் போடுவதில் சிறிது கால தாமதம் ஏற்பட்டது. இப்பொழுது ஆண்டுத் திட்டங்கள் போடப்பட்டு அந்த வகையிலே திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்றன. இந்த ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் மட்டும் இல்லையானால் தமிழ்நாடு இந்த அளவிற்கு முன்னேற்றம் அடைந்திருக்க முடியாது. அதற்கு வேண்டிய விவரங்கள் இருக்கின்றன. இன்னும் சில அன்பர்கள் அவர்களுடைய உணர்ச்சியை மீறி திட்டங்களைக் குறை கூறுகிறார்கள். அவர்கள் எண்ணங்களிலே இந்தியா சுதந்திரம் அடைவதற்கு முன்பே இந்த நாட்டில் திட்டங்கள் போடப்பட்டு இந்த நாட்டுப் பொருளாதாரத்தை உயர்த்துவதற்கு காரியங்கள் நடந்தன என்பது படவில்லை. இவர்கள் வந்து திட்டங்கள் என்று போட்டு நாட்டின் பொருளாதாரத்தை என்ன உயர்த்திவிடப் போகிறார்கள் என்ற எண்ணத்திலே குறை கூறிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். அவர்களெல்லாம் இதைப் பற்றிய உண்மைகளை யோசிக்க வேண்டும்.

இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தைப்பற்றி என்னுடைய கருத்தை நான் முதலிலேயே சொல்லியது போல 15 ஆண்டுகள் ஆளுங்கட்சியிலே இருந்தவன் என்ற முறையிலே, அந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தை எந்தக் கண்ணோட்டத்தோடு நான் அணுகினேனோ அதே முறையில் இன்றைய தினம் என்னால் இதைப் பார்க்க முடிகிறது. வேறு ஒரு கட்சி ஆளுங்கட்சியாக இருக்கிறது என்ற காரணத்தினால் வேறு விதமான கண்ணோட்டத்துடன் என்னால் பார்க்க முடியவில்லை. அந்த முறையிலே இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தைப் பார்க்கையில் ஒட்டு மொத்தத்தில் பொது மக்களுக்கு நன்மை செய்யக்கூடிய புதிய காரியங்கள் இருக்கின்றனவா என்பது சந்தேகமாகத்தான் இருக்கிறது. என்னால் இதைக் கூறாமல் இருக்க முடியவில்லை.

இப்போது நம் தமிழ்நாடு சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் பஞ்சநிலை உருவாகியிருக்கிறது. இதைப்பற்றி நம்முடைய வருவாய்த்துறை அமைச்சர் அவர்கள் நிதியமைச்சர் அவர்கள் பல சந்தர்ப்பங்களில் இங்கே கூறியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் கூறியதைவிட இன்னும் அதிகமாக தமிழ்நாட்டில் தினந்தோறும் நாளுக்குநாள் இந்தக் கஷ்டங்கள் அதிகரித்துக்கொண்டு வருகின்றன. குடி நீருக்குக் கஷ்டம். சென்னை நகரத்திலுள்ள மக்கள் குடி தண்ணீருக்கு ஒரு சில வாரங்களுக்குப் பின்னால் என்ன அவதிப்பட்டப் போகிறார்கள், என்ன நிலை உருவாகும் என்பதைப்பற்றி எல்லாம் நம்மால் நினைத்துப் பார்க்க முடியவில்லை. ஓரளவுக்குக் கஷ்டங்கள் அதிகமாகப் பெருகிவிட்டால் மனிதனால், மனித முயற்சியால் முடியாத அளவுக்குக் கஷ்டங்கள் பெருகினால் என்ன நேரும் என்பதைப் பற்றி எல்லாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். ஆகையினாலே இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் ஏற்படக்கூடிய இந்தக் கஷ்டங்களை

[திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு] [6th March 1969]

பெல்லாம் ஒரு தேசிய பிரச்சினையாக அனைவரும் கருதவேண்டும். இதை ஒரு தேசிய பிரச்சினையாகக் கருதக்கூடிய சந்தர்ப்பத்தில் ஆளும் கட்சியினர் இதற்குப் பரிசீலனை காணுவதற்கான நுட்பம் என்ன, அதற்கான திட்டங்கள் என்ன, ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் நுட்பம் என்ன, சாத்தியக் கூறுகள் என்ன, இருக்கக்கூடிய சாத்தியக் கூறுகளைக்கொண்டு இந்தக் கஷ்டங்களைக் குறைக்க வழி வகைகள் என்ன என்பதைப் பற்றி யோசித்து அதிகாரத்தில் துரிதமாக இதற்கான திட்டங்களை வகுக்கவேண்டும். அதற்கான முயற்சிகளை எடுக்க வேண்டும். நிவாரணப் பணிகளைத் துவக்க வேண்டும். அவ்வளவு சீக்கிரமாக நாம் அந்தப் பிரச்சினையை அணுகாவிட்டால் நம்மால் சிறிதும் சமாளிக்க முடியாத அளவிற்குக் கஷ்டங்கள் அதிகரித்துக் கொண்டு போய்விடும் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அப்படித்தான் இந்தப் பிரச்சினையை அணுகவேண்டும். இதற்கு ஒரு துரிதமான திட்டத்தை வகுக்க வேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். அரசாங்கம் இது பற்றி இதுவரையிலும் ஒரு தெளிவான திட்டத்தோடு, கொள்கைகளோடு முயற்சிகள் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறதா என்று நான் நினைக்க முடியவில்லை. அதை அரசு துரிதப்படுத்த வேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். நிவாரண பணிகள் என்ன என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதுபற்றி அன்பர்கள் பலர் கூறியிருக்கிறார்கள். அமைச்சர்களும் அது பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த நிவாரண பணிகள் ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் வேலையில்லாத மக்களுக்கு வேலை கிடைக்கும்படி செய்வதற்கு, வாய்ப்புகளை அளிப்பதற்கு என்ன என்ன வேலைகள் எங்கெங்கே சாத்தியமாக இருக்கிறதோ அந்த வேலைகளை எடுப்பதற்கான முயற்சிகளைச் செய்யவேண்டும். அரசாங்கத் துறையில் உள்ள அலுவலர்கள், அதிகாரிகள் நாட்டிலே இத்தகைய ஒரு பெரும் கஷ்டமான பிரச்சனை உருவாக்கிக் கொண்டு வருகிறது என்ற கருத்தை மனதில் கொண்டு அவர்களுடைய பணிகளைப் புரிகிறார்களா? பொதுமக்களோடு தொடர்பு வைத்துக்கொண்டு இருக்கிறார்களா என்பதைப் பார்க்கும்போது அவர்களுக்கு அப்படிப்பட்ட கவலை இல்லையோ என்று நினைக்கக்கூடிய எண்ணங்கள் ஏற்படுகின்றன. இதை எல் என்று நினைக்கக்கூடிய எண்ணங்கள் ஏற்படுகின்றன. இதை எல்லாம் அரசு கவனித்து இந்த அவசர பிரச்சினையை எப்படி அதிகாரிகள் அணுக வேண்டும் என்பதைப் பற்றியெல்லாம் கூட அரசு யோசிக்க வேண்டும். இவர்கள் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கிராமங்களில் எங்கெல்லாம் குடிநீருக்குக் கஷ்டப்படுகிறார்களோ அங்கெல்லாம் சென்று, தாசில்தாருக்கு சிறு சேமிப்புக்கு டார்ஜட் எவ்வளவு, வட்டார வளர்ச்சி அலுவலர்களுக்கு எவ்வளவு, டி.சி.டி.ஓ.-க்கு எவ்வளவு, சி.டி.ஓ.-க்கு எவ்வளவு என்று எங்களுக்கு டார்ஜட் வைத்திருக்கிறார்கள், சிறுசேமிப்புக்கு இத்தனை ஆயிரம் வசூல் செய்ய வேண்டுமென்று வைத்திருக்கிறார்கள். அதற்கு என்ன வழி வகை செய்வது என்ற கவலையிலே

6th March 1969] [திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு]

பொதுமக்களிடம் உலாவுகிறார்களே தவிர எந்தப் பொது மக்களிடம் சொல்லுகிறார்களோ அவர்களுடைய கஷ்டங்களைப் பார்க்கிறார்களா, அவை நிலையைத் தெரிந்துகொள்கிறார்களா என்றால் கிடையாது. இந்தப் பணத்தை வசூல் செய்து டார்ஜுட்டைப் பூர்த்தி பண்ணி நல்ல விதமாக நடந்து கொண்டார்கள், நன்கு பணி புரிந்தார்கள் என்ற நல்ல சர்ட்டிபிகேட் பெறுவதற்கான உத்தேசத்தில் செல்லுகிறார்களே தவிர அவர்கள் நாட்டிலுள்ள நிலைமைகளை கருதுகிறார்களா என்று நினைக்கக்கூட முடியவில்லை. அந்த மாதிரி அதிகாரிகளுக்கு அரசாங்கம் சரியான கட்டளைகள் பிறப்பித்து எப்படி அவர்கள் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் பணி புரிய வேண்டும், கஷ்டங்களை நிவர்த்திக்க வேண்டும் என்று அவர்களுக்கு அறிவுரைகள் கொடுப்பது அவசியம் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த வறட்சிப் பிரதேசங்கள் இந்தியா முழுமையும் எல்லா மாநிலங்களிலும் சில சில இருக்கின்றன. தமிழ்நாட்டில் 31 தாலுக்காக்கள் வறட்சிப் பிரதேசங்கள் என ஒரு கணக்கு எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே 1966-லோ அல்லது 1967-லோ தமிழகம் சம்பந்தப்பட்டமட்டில் ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் எந்த தாலுகாவில் குறைவாக மழை பெய்திருக்கிறது. அங்கே எப்படி விளைச்சல் குறைகிறது, அங்கே அபிவிருத்திக்கு பாதகமான அறிகுறிகள் என்ன இருக்கின்றன என்பதைப்பற்றி கணக்கெடுத்து தமிழ் நாட்டில் 31 தாலுக்காக்களில் அவைகளுக்கு விசேஷ நிதி ஒதுக்கம் செய்து அங்கே பலவிதமான புனரூபத்தான வேலைகளைத் தொடங்க வேண்டுமென்று தீர்மானம் செய்கிறார்களார்கள். இதை போன்று சில வருஷங்களுக்கு முன்பு மத்திய சர்க்காருக்கு அந்திர சர்க்கார் ஒரு திட்டத்தை வெளியிட்டு கேட்டுக் கொண்டார்கள். ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் சில பகுதிகள் மழை குறைவால் எப்போதும் வறட்சிப் பிரதேசமாகவே போகிறது. அந்த பிரதேசங்கள் வளர்ச்சி அடைய மார்க்கங்கள் இல்லை. அப்படிப் பட்ட இடங்களில் மழை குறைவாக பெய்யும் சந்தர்ப்பத்திலும் கூட, வறட்சி ஏற்படக்கூடிய சந்தர்ப்பத்திலும் கூட சமாளிக்கும் வகையில் என்ன என்ன பணிகள் துவக்கி, என்ன என்ன அடிப்படை வேலைகளை ஆரம்பித்து வைத்து எம்னேற்றத்திற்கான காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமோ அதைச் செய்ய வேண்டுமென்று சென்றார்கள். திருப்பதியில் கூட அது பற்றிய ஒரு மகாநாடு நடந்தது. அதற்கு நானும் சென்றிருந்தேன். இந்தியா முழு மைக்கும் இப்படிப்பட்ட திட்டத்தை வைத்துக் கொண்டு மத்திய அரசு இதற்காக அதிகமான நிதி உதவி செய்து அந்த வறட்சிப் பிரதேசங்களுக்கு ஒரு தனித் திட்டத்தை உருவாக்கி இத்தனை வருஷங்களுக்கான இவற்றை செழுமையுள்ள பிரதேசங்களாக மாற்றி வறட்சியாய் போகிற காலத்தில் தன்னுடைய காஷ் பலத்திலேயே அப்பகுதிகள் சமாளித்துக் கொள்ளக் கூடிய பிரதேசங்களாக அவற்றைக் கொண்டுவரக்கூடிய திட்டங்களை செய்ய வேண்டுமென்று பேசப்பட்டது. அதற்கு கிட்டத்தட்ட 600 கோடி செலவாகலாம் என்று யோசனை கூறப்பட்டது. நம்முடைய

[திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு] [6th March 1969]

தமிழ்நாடு சம்பந்தப்பட்டவரையில் வறட்சிப் பிரதேசங்கள் எங்கே எங்கே இருக்கின்றன என்று கணக்கெடுத்து ஆந்திர அரசாங்கம் மத்திய அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்ததுபோல நமது அரசாங்கமும் இதை அவர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்து அதற்கான திட்டங்களை உருவாக்குவதற்கு முயற்சிகளைச் செய்யலாம். இந்த 31 தாலுக்காக்களிலும் அபிவிருத்தி வேலைக்கான பணிகளை ஆரம்பிக்க நான்காவது திட்டத்தில் வழிவகை செய்யப் பட்டிருப்பதாக அறிந்தேன். நான் அதை வரவேற்கிறேன். இந்த சந்தர்ப்பத்தில் இன்னொன்றையும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்த அளவுக்கு மழை குறைவாகப் பெய்திருக்கிற தாலுக்காக்கள் என்று அதற்கு வரையறை குறிப்பிடப்பட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. குறைந்த மழை பெய்திருக்கின்ற ஒவ்வொரு தாலுக்காவுக்கும் அண்மையிலே அதை ஒட்டி உள்ள தாலுக்காக்களில் இதை நிலைமையில் பல பிரிக்காக்கள் இருக்கக்கூடும். அவைகளையும் கூட கண்டறிய வேண்டும். மொத்தத்தில் தாலுக்காவை எடுத்துக் கொண்டு தாலுக்கா முழுமையும் மழை என்ன என்று கவனத்தில் கொள்ளாமல் இது நம்முடைய தமிழ் மாநிலம் சம்பந்தப்பட்ட திட்டம் ஆகையால் ஒவ்வொரு தாலுக்காவை ஒட்டிய பிற தாலுக்காக்களைச் சேர்த்து அதில் உள்ள பிரிக்காக்களில் எவை எவை வறட்சிப் பிரதேசங்களாக இருக்கின்றன என்பதை கவனத்தில் கொண்டு வேலைகளைச் செய்தால் நல்லது. இப்போது எப்படி நிதித் கமிஷனிடத்தில் எந்தத்துறையில் எப்படி எப்படி நிதி ஒதுக்கவேண்டும், ஐனத்தொகை அடிப்படையிலா, தலைக்கு எவ்வளவு வருமானம் வருகிறது என்பதைக் கொண்டா என்பதைப் பற்றி எல்லாம் பேசி நமக்கு அதிகமாக வாக்கூடிய வகையிலே அவர்கள் நிதியை ஒதுக்க வேண்டும் என்று கேட்கிற பொழுது ஓரளவுக்கு சராசரி வருமானமானது மொத்தத்திலே கொஞ்சம் கூடுதலாக இருந்தாலும் தமிழ்நாட்டுக்கு இவர்கள் சொல்லக்கூடிய அளவில் கொஞ்சம் தான் அதிகமாக இருக்கிறது. ஆகையினால் அதிக வருமானம் உள்ள மாநிலமாக தமிழ்நாட்டைக் கொள்ளக் கூடாது என்ற அடிப்படையில் நாம் நிதியை உயர்த்துமாறு கேட்கிறோமோ அதே போல் இந்த தாலுகா சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் அதை ஒட்டியிருக்கிற தாலுக்காக்களின் கஷ்டங்களையும் கணக்கெடுத்து 900 மில்லி லிட்டருக்கு மேல் கூடலே மழை பெய்திருக்கிறது என்று கருத்தில் கொள்ளாமல் காரியங்களைச் செய்யவேண்டுமென்று கெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அப்படி இந்தக் கஷ்டங்களை நிவர்த்திப்பதற்கு ஒரு நல்ல முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். திட்டங்கள் சம்பந்தப் பட்டவரையில் மத்திய அரசு சரியான வகையில் உதவி செய்ய வந்திருக்கிறது. நம்முடைய ஏறிக்கையிலிருந்து வது கெரிகிறது. இப்போது மேலும் அதிக உதவி வேண்டுமென்று கேட்கிறோம். கேட்க வேண்டியதுதான். இந்த தமிழ் நாட்டுக்கு மத்திய சர்க்காருடைய உதவியை எவ்வளவு அதிகமாகப் பெற முடியுமோ நியாயமாக எவ்வளவு பெறமுடியுமோ அதை வேண்டாமென்று யாரும் சொல்ல மாட்டார்கள். ஆனால்

6th March 1969] [திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு]

மத்திய சர்க்கார் வேறு, இந்த சர்க்கார் வேறு என்று பொது மக்கள் கருதும்படியான பேச்சோ நடவடிக்கையோ இருந்தால் அது நம் ஒருமைப்பாட்டிற்கு ஒத்ததாக இல்லை என்பதை நாம் மனதில் கொள்ளவேண்டும். மத்திய சர்க்கார் என்பது இந்திய உப கண்டத்திலுள்ளதுதான். அது ஏதோ வெளிநாட்டில் இருப்பதைப் போலக் கருதும் வகையில் பேசுவது பொருத்தமாக இருக்காது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நம்முடைய நிதி அமைச்சருடைய பிரசங்கத்தில் ஒன்றும் வித்தியாசமாகக் கூறப்படவில்லை என்றாலும் கூட பிரசங்கத்தின் பெரும் பகுதி மத்திய சர்க்காருக்கும் நமக்கும் உள்ள நிதிப் பிரச்சனையிலுள்ள விவகாரம் பற்றித்தான் இருக்கிறது. வேறு விஷயங்களைப் பற்றி அதிகமாகச் சொல்வது வழக்கம். இதற்கு முன்புள்ள நிதிநிலை அறிக்கைகளைப் பார்த்தால் அவ்வளவு அதிகமாக இந்த விவகாரங்களைச் சொல்லியிருக்கமாட்டோம். இருந்தாலும் எந்த வகையிலேனும் நமக்கு அதிகமாக நிதி கிடைத்தால் அதில் யாரும் அதிருப்தி அடைய முடியாது. ஆனால் அணுகவேண்டிய முறையில் அணுக வேண்டும். அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் திராவிட நாடு பிரச்சனை இந்த நாட்டுக்கு உகந்தது அல்ல என்ற உண்மையை எந்த நேரத்தில் கண்டாரோ அதிலிருந்து அதை மறந்தேவிட்டார். அவருடைய உள்ளத்திலே எண்ணத்திலே அதைப்பற்றி பிறகு அது வரவேயில்லை. அப்படியிருக்கும்போது மத்திய சர்க்கார் இந்த பிரச்சனையிலே எங்கள் கோரிக்கைக்கு அனுசரணையாக இணங்காவிட்டால் எங்களுக்கு அந்தப் பிரிவினை ஞாபகம் வரும் என்று பேசுவது பொருத்தமாக இல்லை. அது கண்ணியத்தை எடுத்துக் காட்டாது. அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் திராவிட நாடு பிரச்சனையை நல்லதல்ல என்று கருதி கைவிட்டபோது அதற்கு பல ஞாபகனிலே வந்த எதிர்ப்புகளையெல்லாம் சாதாரியமாக சமாளித்து பெரிய சாதனையைக் கண்டார். இதனால் இந்திய உப கண்டத்திலே அவர் பெற்ற நல்ல பெயரைக் குலைக்கும் வகையில் நாம் பேசினால், செய்தால், அது அவருடைய கண்ணியத்திற்கோ நாட்டின் ஒருமைப்பாட்டைக் காக்க அவர் புரிந்த சாதனைக்கோ அக்கம் தராது என்பதை அன்பர்கள் உணரவேண்டும். டில்லியில் இருப்பவர்கள் யார்? அந்த அரசாட்சியில் நமக்கும் பங்குண்டு. ஒரு மாகாணம் மட்டுமல்ல, 60 கோடி மக்களுடைய இந்தியா முழுவதிலுமுள்ள பிரதிநிதிகள் சேர்ந்து அந்த ஆட்சியை நடத்துகிறார்கள். அதிலுள்ள குற்றங்களைச் சொல்லவேண்டியதுதான். ஆனால் அவர்கள் வேறு, நாம் வேறு என்று பேசுவது கூடாது. அதை மனதில் வைத்து வேறுபடுத்திப் பேசுவதை கைவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்து அண்ணா அவர்களைத் தனித்த முறையிலே ஒரு மேதையாகக் கொள்ள வேண்டும். ஆனால் பல பிரச்சனைகளில் அவரை இழுக்கிறார்கள். அப்படிச் செய்தால் அவருடைய உயர்வை மேதைத்தன்மையை பிரச்சனைக்கு அளாக்கிய ஒரு குற்றத்தை நாம் செய்தவர்களாவோம். அகையால் எந்தப் பிரச்சனைக்கும் அவரை இழுத்துப் பேசுவதை மறந்துவிடுவோம். ஒவ்வொருவரும் ஒரு வகையிலே தனித் திறமை பெற்றவர்களாக, காரியம் சாதிக்கக்கூடியவர்களாக,

[திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு] [6th March 1969]

4-50
p.m.

வல்லவர்களாக இருப்பார்கள். அவரைப்போல என்று ஒரு 'போல்' எதற்காகப் போடவேண்டும்? அவர் ஓரிஜினலாக இருக்கட்டுமே. காளமேகம் என்ற புலவர் தஞ்சாவூர் ஜில்லா திருமலைராயன்பட்டினத்துக்குப் போனபோது 'செற்றவரை வென்ற திருமலைராயன் கரத்தில் வெற்றி புரியும் வாளே வீரவான், மற்றயவான், போவான், வருவான், புகுவான், புறப்படுவான், அவான், இவான் ஆம்' என்று சொன்னாராம். (ஒரு உறுப்பினர் : அதற்கு விளக்கம் சொன்னால் நல்லது.) திருமலைராயன் இருக்கிறாரே அவர் கையில் இருக்கிற வாஸ்தான் வெற்றி வான், மற்ற வானெல்லாம் போவான், வருவான், புகுவான், புறப்படுவான், அவான், இவான் என்று கேலி செய்கிறார். அந்தக் காளமேகம் நாகைக்குச் சென்றபோது ஒரு சத்திரத்திற்குப் போயிருக்கிறார். போன நேரத்தில் சாப்பாடு எப்படி நடந்ததோ தெரியவில்லை. அங்கே ஒரு பாட்டு பாடினார். கத்துகடல் சூழ் நாகைக் கரத்தான் தன் சத்திரத்தில் அத்தமித்தால் அரிசி வரும், ஆங்கதனை குத்தி லையிலி ஊரடங்கும், ஓரகவள, அன்னம் இலையிலி வெள்ளி யெழும் என்று புகழ்ச்சியும் இகழ்ச்சியும் இரு கருத்துப்பட பாடியிருக்கிறார். அதைப்போல நம்மைப்பற்றி பிறர் உயர்வாகப் புகழ்ந்து சொல்வதைக் கொண்டு நாம் மதிப்பிட்டு ஒவ்வொருவரை ஒவ்வொரு விதமாக பிரச்சனைக்கு ஆளாக்கக்கூடிய விதத்தில் தென்னாட்டு, வடநாட்டு என ஒப்பு உவமை கூறி, அவர்கள் கண்ணியத்தை குறைக்கும் வகையில் பேச முயல்வது உசிதமல்ல என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மத்திய அரசு, திட்டங்கள் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் உதவிக்கொண்டுதான் வருகிறது. நம்முடைய அமைச்சர்கள் சில சமயங்களில் மத்திய சர்க்கார் உதவி செய்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். வேறு சந்தர்ப்பங்களில் பேசுவது வேறுவிதமாக இருக்கிறது. சட்டசபை பேச்சுக்கள் எல்லாங்கூட பிரச்சாரத்தை ஒத்தவகையிலே இருக்கின்றன. அரசியலிலே இருக்கிறவர்கள் சட்டசபைக்கு வருகிறபோது அந்தப் பழக்கம் வரும். கோழியை நெற்குளியலிலே கொண்டு விட்டாலும் காலால் பிராண்டி பிராண்டித்தான் கொத்தித் தின்னும். பாதையிலே நெல்லைக் கொட்டி ஒரு கோழியைக் கொண்டு விடுங்கள். மண்ணைக் கிளருவதுபோல் கிளரும். அதைப் போல நமக்கு அந்தப் பழக்கம் இந்த மாதிரி நிலையை உண்டு பண்ணிவிடுகிறது. இது மேல் சபை, உயர்ந்தவர்கள், பெரியவர்கள், வயதிலே முதிர்ந்தவர்கள் பலபேர் இருந்த சபை, இப்போதும் இருக்கின்றார்கள்.

திரு. எஸ். ராகவானந்தம் : பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர். அப்படியென்றால் கீழ் சபையிலே இருக்கிறவர்கள் இதற்கு ஆப்போ சிட்டா?

மிஸ்டர் சேர்மன் : வயதானவர்கள் என்றுதான் சொல்கிறார்.

திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : குறுக்கு வழியிலே போகக் கூடாது. நேரான வழியிலே ஆராய்ந்தால் அது வராது. இங்கே இருக்கிற பெரியவர்கள்கூட, நமக்கு அடுத்த தலைமுறை இங்கே

6th March 1969] [திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு]

வந்திருக்கிறது, அவர்கள் வந்து நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள், பேசுகிறார்கள், இவர்கள் நடவடிக்கைகள் எதிர்காலத்தில் எவ்வாறு இருக்குமோ என்று கவலைப்படுவார்களோ என்கூட என்னுடைய மனதிலே கவலை தோன்றுகிறது. இந்த மேலவை எதற்காக இருக்கிறது என்பதையெல்லாம் நாம் அறிவோம். அதற்குத் தகுந்தபடி நடவடிக்கைகளை மிகவும் கண்ணியம் வாய்ந்ததாக நடத்திக்கொண்டு போகவேண்டும் என்று நான் கருதுகிறேன். ஒருவரை ஒருவர் ஜென்ம விரோதிகள் மாதிரி, பகைவர்கள் மாதிரிக் கருதிப் பேசுகிறபோது சீற்றங்கள் தெரிகின்றன. அமைச்சர்கள் பேசியதை ஒட்டி அந்தப் பக்கத்திலே இருக்கக் கூடிய பலர் அவர்களுக்கு ஆதரவாக ஒரே சமயத்தில் எழுந்து பேசுவதைப் பார்க்கிறேன். இந்தக் காட்சி நன்றாக இல்லை.

திரு. எஸ். ராகவானந்தம்: சிலோனிலே பிரைம் மினிஸ்டரே போய் அடிக்கிற அளவுக்குப் போயிருக்கிறது. நாம் வந்து அது சரியில்லை என்றாலும்...

திரு. சா. கணேசன்: No., அதை ஏன் சொல்கிறீர்கள்?

திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு: இப்படி ஒரு சமாதானம் சொல்லக்கூடாது. ஒப்புமையாகக் கருதுகிறபோது உயர்ந்த உவமையாகக் காட்ட வேண்டுமே தவிர, அங்கேயெல்லாம் இப்படி நடக்கவில்லையா என்று சமாதானம் சொல்வது என்றால் எப்படி நாம் உயர முடியும்?

அடுத்து திட்டங்கள் சம்பந்தப்பட்டமட்டிலே நிதி விநியோகம் பற்றி மத்திய அரசாங்கத்தினிடத்திலேயும், நிதிக்கமிஷனிடத்திலேயும், தமிழ்நாட்டைப் போல பல மாநிலங்களும் கோரிக்கைகளை வைத்துக்கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். மத்திய அரசாங்கமானது வரவு-செலவுத் திட்டங்களை சமர்ப்பித்த பிறகு நிதி விஷயங்களை மனதிலே கொண்டு ஆராய்ந்து பல விஷயங்களுக்கு அவர்கள் நல்ல தீர்வு கண்டு வருகிறார்கள். ஆகவே, உடனே சீற்றங்கொள்ள வேண்டியதில்லை. மத்திய அரசாங்கத்திற்கு அவகாசம் தேவையிருக்கிறது என்பதையும் மனதிலே கொள்ள வேண்டும். இதற்கு முந்தின ஆண்டுகளிலே திட்டங்களுக்கான உதவி, கணிசமாகக் கிடைத்திருக்கிறது. நமது 4-ம் திட்டத்தின் வரையிலே அதற்கு ஆதாரமாக இருக்கிறது என்பதையும் நாம் ஞாபகத்திலே கொள்ளவேண்டும் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக நூற்பாலைகள் விஷயமாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நம்முடைய நாட்டிலே இருப்பதுபோன்று பல மாநிலங்களிலேயும் இந்தப் பிரச்னைகள் இருந்தன. மகாராஷ்டிர மாநிலத்திலே இங்கே இருப்பது போன்ற பிரச்னைகளும் தலைதூக்க ஆரம்பித்தன. அங்கே அதற்கென ஒரு கார்ப்பரேஷனைக் கண்டிருக்கிறார்கள். கடந்த சில வாரங்களுக்குள் 10, 12 மூடப்பட்ட ஆலைகளைத் திறந்திருக்கிறார்கள். இன்னும் நான்கு ஆலைகள்

[திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு] [6th March 1969]

அண்மையில் திறக்கப்படும் என்ற நல்ல செய்தி வருகின்றது. ஆகவே இங்கேயும் துர்தமான நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். அதிக நாட்கள் ஆகின்றன. மின்சாரக் கட்டணத்தைக் குறைப்பது, மின்சார வரியின் பேரில் ஒரு சர்சார்ஜ் விதிப்பதை விட்டு விடுவது, இந்த இரண்டையும் செய்ய மாநில சர்க்கார் முன்வந்து விட்டதாகன். நாமும் அதற்கு உதவி செய்தாக வேண்டும் என்ற எண்ணத்தை மத்திய சர்க்கார் மனதிலே ஏன் உண்டாக்கக் கூடாது என்று ஒரு நாள் கேள்வி நேரத்தில் கேட்டபோதுகூட, இப்பொழுது இருக்கிற முதலமைச்சர் அவர்கள் அதிலே ஏமாந்து விடக்கூடாது என்றார். ஏமாந்துவிடக்கூடாது என்றால் என்ன தோன்றுகிறது? ஏதோ மனதிற்கு இசைவு இல்லாத நாமே வரும்பாத ஒரு காரியத்திற்கு ஏதோ உதவி செய்து தீரவேண்டியிருக்கிறது, அப்படிச் செய்து தீரவேண்டிய ஒரு விஷயத்திற்கு நாம் முன் கூட்டியே சலுகை அளித்து ஏமாந்து போகக்கூடாது என்று கருதுகிறமாதிரித் தெரிகிறது. அந்தப் பிரச்சனையைத் துரிதமாகத் தீர்ப்பதற்கான பரிகாரம் காணப்படவேண்டும். அது சம்பந்தமாக எப்படி மகாராஷ்டிர மாநிலத்தில் அந்தச் சர்க்கார் ஆலைகளைத் திறப்பதற்காக துரிதமான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறதோ அதே மாதிரி நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : On a point of information, Sir. மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள், “இந்த அரசு கொடுக்கக்கூடிய சலுகைகள் இரண்டு, மின்சார சர்சார்ஜும், சேல்ஸ் டாக்ஸும், ஆனால் உண்மையாக பெரிய வகையில் சலுகை மத்திய சர்க்காரால்தான் செய்யமுடியும். ஆகவே நாம் கொடுக்கக்கூடிய சலுகைகளைக்கொண்டு, மில்களைத் திறக்க முடியாது” என்ற உண்மையை எடுத்துச் சொன்னார்கள். ‘நாம் கொடுத்துவிட்டால் அவர்கள் கொடுக்கமாட்டார்கள் ஏமாந்துவிடப்போகிறோம்’ என்ற அடிப்படையிலே சொல்ல வில்லை. மில் அதிபர்கள் சங்கங்கள் இரண்டு இருக்கின்றன. சவுத் இண்டியா மில் ஓனர்ஸ் அசோசியேஷன், தமிழ்நாடு மில் ஓனர்ஸ் அசோசியேஷன், இந்த இரண்டு சங்கங்களும் மிகத் தெளிவாகச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். மாநில சர்க்கார் கொடுக்கக் கூடிய சலுகைகளின் காரணமாக மில்களைத் திறக்க முடியாது என்று சொல்லிவிட்டார்கள். அப்படியானால் மத்திய சர்க்கார் கொடுக்க வேண்டிய சலுகைகளைக் கொடுக்கவேண்டும் என்றுதான் தெரிவித்தார்கள்.

திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : கஷ்டப்படுகிறவர்களுக்கு எந்த உதவி முதலில் கிடைத்தாலும் சரியாகத்தான் இருக்கும்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : நான் மீண்டும் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னது முதலாவது, இரண்டாவது என்பதல்ல. மாநில அரசு கொடுக்கக்கூடிய உதவியினால் மில்களைத் திறக்க முடியாது. மாநில அரசு கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறோம், மத்திய அரசு முன்வந்த

6th March 1969]

(திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்)

பிறகுதான் கொடுக்க முடியும். நாம் தயாராக இருக்கிறோம் என்பதையும் சொல்ல, நாம் கொடுக்கக்கூடிய சலுகைகளைக் கொண்டு இந்த மில்ல்களைத் திறக்க முடியாது என்ற உண்மையை தெளிவாகச் சொன்னார்கள். உறுப்பினர் அவர்கள் அந்த இரண்டு சங்கங்களும் கொடுத்த அறிக்கையை எடுத்துப் பார்த்தால் மிகத் தெளிவாகத் தெரியும்.

திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : துரிதமாக அந்தக் கஷ்டங்களைப் போக்குவதற்கு இயலாதுபோலும். நூற்பு ஆலைகள் சம்பந்தப்பட்ட மட்டிலே இந்தியாவிற்குத் தேவையான பஞ்சு இன்னும் நம் நாட்டிலே உற்பத்தி ஆகவில்லை. இன்னும் வெளிநாடுகளை இதற்கு எதிர்பார்க்க வேண்டிய நிலையிலே நாம் இருக்கிறோம். வெளிநாடுகளிலே இருந்து இறக்குமதியாகும் உயர்ந்ததாக பஞ்சைக் கொண்டு மெல்லிய உடைகள் தயாரிக்கிறோம். நம் நாட்டுப் பஞ்சம் அந்தத் தரமாக இல்லை. அதனால் தரம் குறைந்த நம் நாட்டில் உற்பத்தியாகும் பஞ்சைக்கொண்டே நமது தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்துகொண்டால் என்ன? இரண்டு தினங்களுக்கு முன்புகூட தென்னிந்திய ஆலை முதலாளிகள் சங்கத்தின் தலைவர், ஜி. கே. சுந்தரம் அவர்கள் ரேடியோவில் பேசிய பேச்சைக் கேட்டேன். இந்தியாவில் விளையும் பஞ்சைக்கொண்டே நம் தேவைகளைச் சமாளிப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று பேசினார்கள். நல்ல பஞ்சு இறக்குமதி செய்து உயர்ந்த ரகங்களை நூற்று நெசவு செய்யாவிட்டால் நமது தொழில் வாய்ப்புகள் குறையும். இப்படி நல்ல பஞ்சு கிடைக்காமல் போனால் தொழில் மந்தம் ஏற்படும், வேலை இல்லாத திண்டாட்டம் வரும் என்று கூறுபவர்களும் உண்டு. இந்தக் கஷ்டம் சிறிது காலமாகவே இருந்து வருகிறது என்று சொல்லப்படுகின்றது. இதைப் பற்றியெல்லாம் ஆராய்ந்து அதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விவசாயம் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் சிறு குளங்கள் அபிவிருத்திக்கு அரசாங்கம் போதுமான முயற்சிகள் செய்யவில்லை. இதற்கு முயற்சிகள் எடுத்துக் கொள்ளப்பட இருக்கின்றன. கண்மாய்ப்புகள் எல்லாம் பஞ்சாயத்து யூனியன் மேற்பார்வையிலே பழுது பார்க்க ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. இதற்கு என்று ஒரு ஓவர்சீயர் இருக்கிறார். இந்த வேலைகள் அவருடைய மேற்பார்வையிலே நடைபெற்றுக் கொண்டு வருகின்றன. சிறிது காலமாகவே இந்தத் துறையில் ஊழல்கள் இருந்து வருகின்றன. இந்த வேலையைச் செய்கிற ஊழியர்கள், கூலி ஆட்கள், காண்ட்ராக்டர்கள் எல்லாம் சேர்ந்து ஒன்றுசேர்ந்து ஊழல் செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். இவற்றைப் பற்றி மக்கள் அதிகமாகப் பேசிக் கொண்டு வருகிறார்கள். ஒவ்வொரு முறையிலும், பல துறைகளிலும் ஊழல்கள் பெருகிக் கொண்டு வருகின்றன. இதை இப்படியே விட்டுக் கொண்டு வந்தால் பல தீமைகள் சமுதாயத்தில் வளர்ந்து விடும். இப்படிப்பட்ட ஊழல்கள் வட்டாட்சி அலுவலகத்திலே கூட வளர்ந்து கொண்டு வருகின்றன. விவசாய அபி

[திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு] [6th March 1969]

விருத்தி வேலைகளுக்கு வேண்டி இந்த வட்டார அலுவலகங்கள் அமைக்கப்பட்டன. ஆனால் அங்கு விவசாய வளர்ச்சிக்கான வேலைகள் நடைபெறவில்லை. ஊழல்கள்தான் மலிந்து கொண்டு வருகின்றன. பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் உள்ள அலுவலர்கள் விவசாய வேலைகளுக்கு கடன் கொடுப்பதற்கு, கொடுத்த கடனைத் கொண்டு விவசாய வேலைகளைச் சரிவரச் செய்வதற்கு என்று நியமிக்கப்பட்டார்கள். ஆனால் எதற்காக ஏற்பட்டதோ அந்த வேலைகள் நடைபெறவில்லை. பல தீமைகள் தான் வளர்ந்து கொண்டு வந்திருக்கின்றன. குடி தண்ணீர் கிணறுகள் வெட்டு வதற்காக வகை செய்யப்பட்டது. ஒரு இடத்திலே குடி தண்ணீர் கிணறை ஆழப்படுத்தி 700 ரூபாய் செலவு செய்ததாக கணக்கு எழுதப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் 62.50 தான் உண்மையில் செலவு செய்யப்பட்டது. அந்த ஊர்க்காரர்களுக்கு இது ஷியம் தெரிந்து விட்டது. அதற்குப் பின்னால் ஊர் வாயை மூட முடியாது என்று தெரிந்த பிறகு அந்த ஊர் பொது நிதிக்கு கொஞ்சம் பணம் பங்கு கொடுத்து இந்த ஷியம் மேற்கொண்டு வெளியே வராமல் செய்யப்பட்டு விட்டது. எங்கள் ஊரிலே பரிசுச் சீட்டு விற்பதற்கு என்ன செய்கிறார்கள் என்றால் என்னுடைய சொந்தக் காரர் ஒருவரை 50 ரூபாய்க்கு பரிசுச் சீட்டு வாங்கிக் கொள்ளுங்கள், இதை உங்கள் கையால் இருந்து செலவு செய்ய வேண்டாம், கிணறு ஆழப்படுத்தியதில் கணக்கு எழுதி விடுங்கள், கிணறு வெட்டு அளவைக் கூட்டிப் போட்டு சரிக்கட்டிக் கொள்வோம் என்றார்கள். இப்படி இருந்தால் சமுதாயத்திலே தீமைகள் வளர்ந்து கொண்டே போகும். ஒரு துறையில் தீமை இருந்தால் மற்ற துறைகளிலே உள்ளவர்களும் ஊழல் செய்வதற்கு அஞ்ச மாட்டார்கள். முன்பெல்லாம் லஞ்சம் கொடுப்பவர்களும் வாங்குபவர்களும் அஞ்சவார்கள், வெட்கப்படுவார்கள். எல்லாம் மறைவாக ரகசியமாக நடக்கும். இப்போது இது சகஜமாகப் போய்விட்டது. இது குற்றமாகவோ, அவமானமாகவோ படவில்லை. இருதரப்பினருக்கும் நாணுகின்ற குளிர் விட்டுப் போனதாய்த் தெரிகிறது. இப்படியே விட்டுக் கொண்டு இருந்தால் நாடு என்ன ஆகும்? சமுதாயம் என்ன ஆகும்? இதை எல்லோரும் மனதிலே கொண்டு இந்தத் தீமைகளைக் கையை வழுதி செய்ய வேண்டும். அதற்கான முயற்சிகளைச் செய்ய வேண்டும். வட்டார வளர்ச்சிக்குப் பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. வேளாண்மைக்கு என்று பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு 20 ஆயிரம் ரூபாய் கொடுக்கிறோம். ஆனால் இவை சரியாகப் பயன்படுத்தப் படுவதில்லை. 30 ஆயிரம் சனத் தொகை உள்ள ஊருக்கு ஒரு பஞ்சாயத்து யூனியன் வைத்திருக்கிறோம். அநேகமாக 100 ஊர்களைக் கொண்டதாக இருக்கும். சமூக நலத்திற்கு 5 ஆயிரம், பள்ளிக் கூடக் கட்டடங்களுக்கு 15 ஆயிரம், கால்நடைப் பராமரிப்புக்கு 6 ஆயிரம், கிணறுகளுக்கு 12,500 என்று கிராம முன்னேற்றத்திற்கு நிதி ஒதுக்குகிறோம். பஞ்சாயத்து சட்டம் பஞ்சாயத்துக்கள் எல்லாக் காரியங்களையும் செய்வதற்கு வசதியான முறையிலே இயற்றப்பட்டது. எதிர்காலத்திலே நாட்டை எதிர் நோக்கியுள்ள

6th March 1969] [திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு]

பிரச்சனைகளை பஞ்சாயத்துக்கள் சமாளிப்பதற்கு ஏற்ற அமைப்புகளாக விளங்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்திலே தான் பஞ்சாயத்து சட்டம் இயற்றப்பட்டது. அந்த நோக்கம் இன்றைக்குச் சரியாக நிறைவேறுகிறதா என்று பார்த்தால் நிறைவேறவில்லை என்று தான் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. அந்த நல்ல காரியங்களுக்கு ஊக்கமும், ஆக்கமும் அளிக்கின்ற முறையில் காரியங்கள் நடைபெறவில்லை. அந்த வேலைகள் சரிவர நிறைவேற்றப்படவில்லை. அறைகுறையாகக் காரியங்கள் நடைபெறுகின்றன. வட்டார அலுவலகங்களுக்காகக் கொடுக்கப்பட்ட ஜீப்கள் அந்த காரியத்திற்கு பயன்படுத்தப்படாமல் வேறு பணிகளுக்குப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. கலெக்டரும், ஆர்.டி.ஓ.-வும் இந்த ஜீப்களை வேறு காரியங்களுக்கு எடுத்துக் கொண்டுவிடுகிறார்கள். வட்டார வேலைகள் அலட்சியப்படுத்தப்படுகின்றன. கூட்டுறவுத் துறையைப் பற்றி அதிகம் சொல்ல வேண்டியதில்லை. அதிலும் ரெவின்யூ டிபார்ட்மென்டின் அதிகம் கால்வைத்திருக்கிறது. தில் அடமான பாங்குகள் விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுக்க வேண்டுமென்ற முறையிலே வகை செய்யப்பட்டது. வட்டார வளர்ச்சி அலுவலகங்களும், தில் அடமான பாங்குகளும் விவசாயிகளுக்கு உரிய காலத்தில் கடன் வசதிகளை அளித்து விவசாயத்திற்கு ஊக்கம் தர வேண்டும் என்பதற்காகச் செய்யப்பட்டது. அனால் இந்த வேலைகள் சரிவர நடைபெறுவதில்லை. வட்டார வளர்ச்சி நிர்வாகம் என்பது ஏதோ ரெவின்யூ டிபார்ட்மென்டைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு பிரமோஷன்களுக்குரிய வேலைகளுவதற்கு ஒரு சந்தர்ப்பம் தரும் அமைப்பு என்ற முறையிலே அமைந்து விட்டது. இந்த அலுவலகம் எந்தக் காரியங்களுக்காக உரம்பிக்கப்பட்டதோ அந்த நோக்கங்கள் நிறைவேறவில்லை. ரெவின்யூ, டிபார்ட்மென்டின் அதிகம் பிற இலாகாக்களில் வளர்ந்து வருகிறது. வட்டார வளர்ச்சி அலுவலர்களை ரெவின்யூ, இலாகா தனது பணிகளுக்கு உபயோகித்துக் கொண்டு வருகிறது. எனவே இந்த இலாகா சீர்திருத்தப்பட வேண்டும். பஞ்சாயத்துகள், பஞ்சாயத்து யூனியன்கள், லில்லா அபிவிருத்தித் துறைகளில் அகிய கிராம அபிவிருத்தி இலாகாவானது வேறு இலாகாவின் குறுக்கிலும் ஒல்லாமல் அது தனித்த அதிகாரத்துடன் தனித்து இயங்கும் அமைப்பாக நடைபெறுவதற்கு ஏற்ற வகையிலே சட்டத்தைத் திருத்துவதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். அப்போது தான் நியாயமாகக் காரியங்கள் நடைபெறும் என்று நம்புகிறேன். இதே கருத்தைப் பல இடங்களிலே சொல்லி வருகிறார்கள். சமீபத்தில் ஸ்கலஸ்தாபன அமைச்சர் திருச்சிக்குப் போய் இருந்த போது கூட இந்தக் கருத்துக்கள் தெரிவிக்கப்பட்டன. இந்த அலுவலகங்களில் உள்ள அனுபவம் வாய்ந்தவர்கள் இதைப் பற்றிக் கருத்து தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். இதைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கல்வி சம்பந்தமாக அதிகம் கூற வேண்டியதில்லை. மாண்புமிகு உறுப்பினர் கிருஷ்ணமூர்த்தியவர்கள் சொன்னார்கள் பல கருத்துக்களை. திருக்குறளை படிப்படியாக கற்பிக்க வகை செய்ய வேண்டும். பாட

[திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு] [6th March 1969]

புத்தகங்களில் குறளை வகுப்புகளுக்குத் தகுந்தாற் போல் தயாரித்துக் கொடுக்க வேண்டும். ஆரம்பப் பள்ளிக்கூடங்களை காலேஜ்களைப் போல் கருதி நடத்தக் கூடாது. ஹிந்தி பிரச்சனையில் அரசு உத்திரவு காரணமாக ஆரம்பப் பள்ளிக்கூடங்களை மூடியதால் எத்தனை தொல்லைகள் விளைந்தன என்று தெரியும். இந்திப் பிரச்சனை வந்த நேரத்திலே எல்லா ஆரம்பப் பள்ளிக்கூடங்களையும் கூட மூடும்படி அரசு உத்திரவிட்டது ஏன்? இதனால் எவ்வளவோ ஸ்டூடன்கள் ஏற்பட்டன. இவற்றையெல்லாம் மனதில் கொண்டு எல்லாப் பிரச்சனைகளுக்கும் நல்ல முறையிலே, நல்ல தீர்வுகளை அரசாங்கம் முயல் வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, இந்த தாடு ஒரே நாடு, ஒன்றே பாரதம், நாமயாவரும் ஒரே நாட்டு மக்கள் என்ற உணர்வோடு அனைவரும் பணிபுரிவோம் என்று கூறி என் வார்த்தையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால்: பெருமதிப்புக்குரிய தலைவர் அவர்களே, இந்த 1969-70 வரவு-செலவுத் திட்டத்தின் மீது பேசுகிற நல்லாயப்பினைத் தந்திருக்கிறீர்கள். அதற்கு நன்றி. என்னுடைய சில கருத்துக்களைச் சொல்லவேண்டுமென்று ஆசை. இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்திலே இங்கே ஒருவர் இதற்கு முன்னால் இருந்தாரே, பேரொளி பேரறிஞர் அண்ணா, அவர்களுடைய எண்ணத்திலே ஒரு சிலவற்றையாவது புகுத்தியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் நாட்டு மக்களுக்குச் செய்யவேண்டியதை எண்ணி எண்ணி, நினைந்து நினைந்து, நிதி அமைச்சர் அவர்கள் மனம் உவந்து, அவருடைய எண்ணங்களில் சிலவற்றையாவது இதில் ஏற்றியிருப்பதைக் கண்டு நான் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். வள்ளுவர் பெருமான் சொல்லியிருக்கிறாரே, “உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார் மற்றெல்லாம் தொழுதுண்டு பின்செல்பவர்” என்று அந்த எண்ணத்தை தன்னுடைய மனதில் கொண்டவர் அறிஞர் அண்ணா முதலில் மனிதனுக்கு தேவை உணவு. உணவு இல்லை என்றால், அதற்கும் வள்ளுவர் கூறியிருக்கிறார். “இரந்தும் உயிர் வாழ வேண்டின் பரந்து கெடுக இவ்வுலகு இயற்றியான்” என்று. ஒரு மனிதன் பிச்சை எடுத்துத்தான் சாப்பிட்டு உயிர் வாழ வேண்டும் என்று இருந்தால், அவ்வாறு படைத்த கடவுளே அழிந்து போகட்டும் என்று. அந்த எண்ணமுடைய காரணத்தால் அண்ணா அவர்கள் வந்தவுடன் எடுத்துக் கொண்ட முயற்சி விவசாயம் பெருகவேண்டும் என்பதாகும். அதற்காக அந்தத்துறைக்கு அதிகமான பணத்தை ஒதுக்கி, ஒரு விவசாயியை விவசாயத்துறைக்கு அமைச்சராகப் போட்டால், பக்குவமாக நடன்னேறுவார்கள் என்று ஒரு விவசாயியை அமைச்சராகப் போட்டார்கள். அந்த அமைச்சர் அவர்களும் அண்ணா அவர்களின் எண்ணத்தைக்கொண்டு ஊண் உறக்கமின்றி அலைந்து ஆங்காங்கு சாம்பாக கிடைக்கிற நிலத்தை உழச் செய்து, பயிரிடச் செய்திருக்கிறார்கள். அது மட்டுமல்ல. தஞ்சாவூர் ஸில்லாவில் இதற்கு முன்னால் பிராசுதார்கள் எல்லாம் தங்கள் நிலங்களில் ஒரு போகம் தான் பயிரிட்டார்கள் என்று கூறப்படுகிறது. ரெப்போதைக்கு அவர்கள் நிலங்களில் ரெப்போசு சாகுபடிக்கு பெருமுயற்சி எடுத்திருப்பதற்கான பெருமை உணவு அமைச்சர்

6th March 1969] [திரு. சி. வி. ராஜகோபால்]

அவர்களைச் சாரும். விவசாயத்துறையில் முன்னேற்றம் இல்லை என்று யாராவது கூறினால் அது தவறு. முன்னேற்றம் இருக்கிறது. இதற்கு முன்னால் இருந்த ஆட்சியாளர்கள் ஒன்றுமே செய்யவில்லை. கெடுத்துவிட்டார்கள் என்று சொல்லவில்லை. செய்திருக்கிறார்கள். அது மட்டும் போதுமா? இந்த நாட்டில் நாலரைக் கோடி மக்கள் அல்லவா இருக்கிறார்கள். அவர்கள் செய்தது இரண்டரைக் கோடி மக்களுக்கு செய்திருக்கக்கூடும். ஆனால் இருப்பவர்கள் 4¼ கோடி. மக்கள் சாப்பிட்டுத் தீரவேண்டிய அவசியத்தில் இருக்கிறோம். ஆகவே அந்தத் துறையில் அதிகமாகச் செய்ய வேண்டும் என்பதற்காகத் தான் அதிகமாகச் செய்திருக்கிறார்கள். அருமை நண்பர் ஈஸ்வர மூர்த்தி பேசுகிற நேரத்தில் அவரே கூறினார் “விவசாயிகள் கடன் வாங்குவதற்கு மிகவும் சிரமப் படுகிறார்கள்” என்று. மேலும் அவர் தன்னுடைய 75 ஏக்கர் நிலத்தில் கஷ்டப்பட்டு கரும்பு பயிர் செய்தார் என்று சொன்னார். இதற்கு முன்னால் காங்கிரஸ் ஆட்சியில் 75 ஏக்கர் நிலம் முழுவதிலும் கரும்பு வைத்தீர்களா? வைக்கவில்லை. இந்த ஆட்சியில் உங்களுக்கு மனம் வந்தது. காரணம் விவசாயிகளுக்கு ஏராளமான சலுகைகள் தருகிறார்கள். கடன் வாங்கலாம். பூச்சி மருந்து வாங்கலாம். உரம் வாங்கலாம். இந்த நிலைமை வந்தபிறகு தான் நிலம் பூராவும் கரும்பு பயிரிடத் தோன்றுகிறது. இதற்கு முன்பு தோன்றியதா? அவராகவே 75 ஏக்கரிலும் கரும்பு சாகுபடி செய்தேன் என்று கூறினார். ரொம்ப பெருமைப்பட்டேன். அவ்வளவு ஊக்கம் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். ஆகவே இப்படி எல்லாம் விவசாயம் அதிகமாக வளர்ந்திருக்கிறது என்பதற்குத்தான் எடுத்துக் காட்டினேன். இந்த அவைக்கு நன்கு தெரியும். போன வருஷமும் இந்த வருஷமும் இயற்கை கருணை காட்டவில்லை. அடியோடு மறந்துவிட்டது. செயற்கையால்தான் வாழவேண்டியிருக்கிறது. என்னோடு அமர்ந்திருக்கிற நண்பர் ராகவானந்தம் சொன்னார் “வருண பகவான் மீது நம்பிக்கை இல்லை” என்று. அவருக்கு நம்பிக்கை இல்லாமல் இருக்கலாம். இயற்கை தேவை. அது இல்லாமல் இருக்க முடியாது. ஆர்டிபிஷியல் லங்ஸ் வைக்கலாம். நாலு நாளைக்குத் தான் வேலை செய்யும். நேச்சுரல் லங்ஸ் தான் நிற்காமல் வேலை செய்யும். இயற்கையாக மழை பெய்து கிணறுகளில் தண்ணீர் கிடைத்தால் சகல பகுதி மக்கள் வயிற்றுக்குச் சோறு கிடைக்கும். கடன் வாங்க மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது என்று நண்பர் ஈஸ்வர மூர்த்தி கூறினார். எனக்குத் தெரிந்தவரை, காங்கிரஸ் ஆட்சி இருந்தபொழுது, கடன் வாங்க வேண்டுமென்றால் வில்லங்க சர்ட்டிபிகேட் 23 வருஷங்களுக்கு வாங்க வேண்டும். ஆனால் நம்முடைய ஆட்சி வந்த பிறகு 13 வருஷங்களுக்கு வில்லங்க சர்ட்டிபிகேட் வாங்கினால் போதும். இதுமாதிரி நம் அரசாங்கம் செய்திருக்கிறது. இது எவ்வளவு பெரிய சலுகை! ஏன் காப்பிக்கு 4 அல்லது 5 ஏக்கர் நிலம்தான் உண்டு. 4, 5 நாளைக்கு முன்னால் அவனை “இந்த அரசாங்கம் விவசாயிகளுக்குச் சலுகைகள் அளிக்கிறதே, உனக்கு ஏதாவது சலுகை கிடைத்ததா”

[திரு. சி. வி. ராஜகோபால்] [6th March 1969]

என்று கேட்டேன். அவன் சொன்னான் “பரவாயில்லை; முன்பெல்லாம் கடன் வேண்டுமென்றால் விவசாயி தன் நிலத்தை அடமானம் போடவேண்டும்; கடன் கேட்டேன்; நிலத்தின் நம்பரைக் கொடுத்தேன்; உடனே ஆயிரம் ரூபாய் கொடுத்தார்கள்” என்று. இந்த ஆட்சியில் இப்படிப்பட்ட சலுகைகள் நிச்சயமாக இருந்திருக்கின்றன. இல்லவே இல்லை என்று சொல்லுவதற்கு இல்லை. இதற்கு முன்பு இந்த மாதிரி நிலைமை உண்டா? ஆகவே ஏதோ சில நன்மைகள் செய்திருக்கிறோம். விவசாயத்தில் எவ்வளவு பெரிய முன்னேற்றம்?

அடுத்தது கல்வி. ஏறக்குறைய இந்த ஆட்சியில் பல கோடி ரூபாய் கல்விக்காக ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். கல்விக்கென்று ஒரு அமைச்சர். கல்வி அறிவுமட்டும் போதாது. புத்தியோடு அறிவு இருந்தால் தான் அறிவு என்று ஒப்புக் கொள்ளப்படுகிறது. புத்தி இல்லை என்றால் அறிவு இல்லை என்றுதான் அர்த்தம். ஒரு சமயம் அறிஞர் அண்ணா அவர்களிடம் நான் தப்பு செய்துவிட்டேன். “எனக்கு மூளை இல்லை” என்று சொன்னேன். “ராஜகோபால் இங்கே வா; உனக்கு மூளை இல்லை என்று சொல்லாதே. மூளை உண்டு; அனால் புத்தி இல்லை” என்று சொன்னார். மூளை ஒவ்வொருவருக்கும் உண்டு. ஆனால் புத்தி இருப்பது இல்லை. புத்தி சிலருக்குத்தான் இருக்கும். அதற்கேற்ற வகையில் இரண்டும் கலந்து ஒருவர் கல்வி அமைச்சராக இருக்கிறார். எதற்காகச் சொல்லுகிறேன் என்றால் உள்ளபடியே இப்போது வரவர கல்வியின் தரம் குறைந்து வருகிறது என்பதற்குக்கான் இதைக் கூறினேன். ஏறக்குறைய நான்காவது பாரம் படிக்கிற பொழுதே ஒவ்வொரு வகுப்பிலும் 2 வருஷம் 3 வருஷம் படிப்பேன். அவர்களாகவே என்னைத் தூக்கி அடுத்த வகுப்பில் போட்டுவிடுவார்கள். 5-ம் வகுப்பு படிக்கும்போதே எல்லாம் இருக்கும் அங்கிலத்திலே, ஹியாகிரபி, அல்ஃப்ரா, ஹாமிட்ரி எல்லாம் இருக்கும் அப்போது 5-ம் வகுப்பு படித்தவன் லீவ் லெட்டர் அமசாக அங்கிலத்தில் எழுதுகிறான். பி.யு.சி. படிக்க மாணவன் இப்போது அங்கிலத்தில் லீவ் லெட்டர் எழுத சிரமப்படுகிறான். அந்த அளவுக்கு நாட்டில் கல்வியின் தரம் குறைந்திருக்கிறது. அதனால் இப்போது இருக்கிற அமைச்சர் அவர்கள் மூலம் முயற்சியோடு, கல்வி நாட்டுக்கு உகந்தாற்போல் கொழிவுக்கு உகந்தாற்போல். அதற்கு ஒரு வழியும் வடித்துக் கொடுத்து சீர்திருத்தம் செய்யவேண்டும். அந்த மாதிரி வரும் கல்வியால்தான் அறிவு அதிகமாக அலங்கக்கூடும்.

இந்த மறையில் கல்வி அமைவதற்கு வயிவகை செய்வார்கள் என்று எண்ணுகிறேன். மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவிடுவதற்குக்கிறாரே பி.யு.சி.-க்கு இலவசக் கல்வி என்று உள்ளபடியே அதை வாலேற்க வேண்டியதுதான். ஆனால் உள்ளபடியே சொல்ல வேண்டுமென்றால் இதற்கு மண்ணில் கனம் தாமராவர் அவர்கள் 10000 வரையில் இலவசக் கல்வியைத் தொண்டு வந்ததாலேயே இந்தத் திட்டம் வந்ததோ என்று

6th March 1969] [திரு. சி. வி. ராஜகோபால்]

தொழிலில்லை. பி.யு.சி.-க்கு இலவசக் கல்வி வேண்டுமென்பது தான் அண்ணா அவர்களின் அடிப்படை யான எண்ணம் கூட. ஆனால் அது மொத்தமாக எல்லாருக்கும் ரொபா என்று வைத்திருக்கிறார்கள். பணக்காரக் குடும்பத்தைச் சொந்த பிள்ளைகள் இருக்கிறார்கள். இந்த அவையிலே கூட பத்து பேரை எடுத்துக் கொண்டால், திரு. தாமோதரன், முத்தையா செட்டியார், போன்ற வர்களுடைய பிள்ளைகள் எல்லாம் இந்த இலவசக் கல்வி என்றால் வெட்கப்படுவார்கள். மாதம் பத்தாயிரம் எட்டாயிரம் என்று செலவு செய்கிறேன். என்னுடைய மகன் இலும் படிப்பு படிப்பதா என்று வெட்கப்படுவார்கள். இலும் படிப்பு வேண்டாமென்று சொல்வார்கள். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இல்லாதவனுக்கு இருப்பவன் தரவேண்டும் என்றுதான் சொல்வார். இருப்பவர்கள் நிறைய இருந்தால் இல்லாதவர்களுக்குத் தாருங்கள் என்ற இலக்கணம் படைத்தவர் அண்ணா அவர்கள். ஆகையால் பி. யு. சி. வகுப்பில் வசதி உள்ளவர்களிடம் தாராளமாகச் சம்பளம் வாங்கலாம். இல்லாத ஏழை மக்களிடம் சம்பளம் இல்லாமல் செய்து, படிக்க வசதி செய்யலாம். அப்படி மாற்றிக்கொண்டால் அதற்கு மிகவும் நன்றியுள்ளவனாக இருப்பேன்.

பஸ் தொழிலை எடுத்துக் கொண்டால் இன்றைக்கு ஏராளமாக பஸ்களைப் போட்டிருக்கிறார்கள். வரவேற்கிறேன். ஏழைமக்கள் கிராமங்களிலிருந்து ஏறிச் செல்வதற்கு வசதியாக செய்திருக்கிறார்கள். பஸ் தொழிலில் லாபம் வரவேண்டும். இல்லாவிட்டால் கூட பப்ளிக் யூதிலிட்டி என்பதால் கொஞ்சம் நஷ்டம் வரலாம் என்று வைத்திருக்கிறோம். பொதுமக்களுக்குச் சேவை தேவை என்று வரும்போது, சர்க்கார் கொஞ்சம் நஷ்டம் அடைகிறார்கள் என்றால் அதனால் கவலையிலலை. அவசியம்தான். ஆனால் பஸ் தொழிலில் சில குறைகள் இருக்கின்றன. இப்போது மிகுந்த அனுபவம் பெற்ற அமைச்சர் அந்தத்துறையில் இருப்பதால், நிச்சயமாக அந்தக் குறைகளைப் போக்குவார். அருமை நண்பர் திரு. ராகவானந்தம் அவர்கள் கோபப்படமாட்டார் என்று நினைக்கிறேன். அப்படி கோபப் பட்டாலும் பரவாயில்லை. இந்த பஸ் தொழிலைப்பற்றிச் சொல்லும்போது யாரையும் குறிப்பிட்டுச் சொல்வதாக நினைக்கவேண்டாம். இந்த கண்டக்டர்களும் டிரைவர்களும் செய்வது மனதிற்கு வேதனையாக இருக்கிறது. அவர்களுக்குப் பொறுப்பு இல்லை. ஒருநாள் பஸ்ஸில் ஏறிச் செல்லும் போது, அந்தப் படுதா அறுந்து தொங்கியது. அதைக் கட்டக் கூடாதா என்று கேட்டேன். உடனே அது எங்களுடைய வேலை அல்ல. அங்கேயே கட்டி அனுப்பியிருக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். தாம்பரத்தில் ஒரு நாள் பார்த்தேன். இரவு 10 மணி இருக்கும்; கொண்டுபோய் விட்டார்கள். உடனே கண்டக்டரும் டிரைவரும் பஸ்ஸை எடுத்துக் கொண்டு எங்கேயோ போய்விட்டார்கள். எங்கே போனார்கள் என்று கேட்டால், “சாப்பாட்டுக்கு போனோம்” என்று கூறுகிறார்கள். சாப்பாட்டுக்குப் பஸ்ஸை

[திரு. சி. வி. ராஜகோபால்] [6th March 1969]

5-30
p.m.

எடுத்துக் கொண்டு போகவேண்டுமா? அதைபெல்லாம் மாற்ற வேண்டும். வண்டியில் ஏறிய உடனேயே, கண்டக்டர்களும் டிரைவர்களும் தங்களை எப்படியோ நினைத்துக்கொள்கிறார்கள். ராகவானந்தம் அவர்கள் தொழிலாளர்களுக்காகப் போராடி அவர்கள் சம்பளத்தை ரூ. 200, ரூ. 300 என்று வாங்கிக் கொடுத்தால் அதற்காக நான் நன்றி செலுத்துவேன். பெருமைப் படுவேன். நேற்றைய தினம் அந்த பஸ் தொழிலை எப்படி முன்னேற்றுவது என்று சொல்லி சில அறிக்கைகளைப் படித்துக் காட்டினார். தொழிலாளர் நன்மைக்காகச் செய்யவேண்டியதுதான். ஆனால் அவர்கள் நடந்துகொள்ள வேண்டிய முறைகளை அவர்களுக்குச் சொல்லவேண்டாமா? அதை அவர் சொல்லவே இல்லை. பஸ்ஸில் திருக்குறள் எழுதப் பட்டிருக்கிறது. வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். வாத்தியாருக்கு பாடம் தெரிந்தால்தானே பிள்ளைகளும் பாடம் தெரிந்துகொள்ளமுடியும். வாத்தியாருக்கே தெரியவில்லை என்றால், அவரிடம் எப்படி பிள்ளைகள் கற்கமுடியும்? அதேபோல அந்தக் குறள்களிலே, இரண்டாவது படித்த கண்டக்டரோ, டிரைவரோ இருக்கிறார்களா என்றால் இல்லை. ஸ்டாப்பிங் எங்கே இருக்கிறதோ அதற்கு நான்கு பர்லாங் தள்ளித்தான் பஸ்ஸை நிறுத்துகிறார்கள், கிளப்புகிறார்கள். தாய்மார்களும் குழந்தைகளும் படியில் காலை வைத்துக் கொண்டிருக்கும்போதே விசில் அடித்துவிடுகிறார்கள். பஸ் புறப்படுகிறது. இதைபெல்லாம் கண்டிக்கவேண்டும். உள்ளபடியே அமைச்சர் அவர்கள் இதைக் கண்டிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இவற்றையெல்லாம் கண்டுபிடிக்கக் காவல்துறையிலிருந்து தனிப்பட்டவர்களைப் போட்டு விசாரிக்கவேண்டும். இது சர்க்கார் பஸ் என்று போலீசார் இது கிட்டவே போவதில்லை. வழிபெல்லாம் பஸ் நிறுத்தப்படுகிறது. ஏதாவது ஒரு ஜீப் காரைக் கொடுத்து அதிகாரிகளை விட்டு இதுபோல் தப்பு செய்கிறவர்களை கண்டு பிடித்து தண்டிக்கவேண்டும். குற்றம் செய்கிறவர்களைத் தண்டிக்க வேண்டுமென்று சட்டம் இருக்கிறது. ஆனால் அப்படி தண்டிக்கப் போனால், ராகவானந்தம் போன்றவர்கள் முன்னால் வருகிறார்கள்; மற்றவர்களையும் முன்னால் வாருங்கள் என்கிறார்கள். ஒரு வாகனத்திற்கு முன்னால் டாக்கி டிரைவர்கள் என்ன செய்தார்கள்? அந்தச் சங்கத்திற்கு இவர் தலைவர் அல்ல. காஸ்மாபாலிடன் கிளப்பிற்கு எதிரிலே ஒரு டாக்கியை நிறுத்தி இருந்தார். ஒரு காண்ஸ்டேபிள் வந்து, “அந்தப் பக்கம் டாக்கி நிறுத்தக்கூடாது, என்” என்று சொல்லியிருக்கிறார். அதற்கு அந்த டிரைவர் ஏதோ இன்சல்ட்டிங்காகச் சொன்னதால், அந்த காண்ஸ்டேபிள் லேசாக ஒரு அடி கொடுத்திருக்கிறார். அவ்வளவுதான் அதற்குப் பிறகு இந்த நகரமே நடுங்கிவிட்டது. பயங்கரமான நிலைமைகள் ஏற்பட்டன.

(Interruption by Thiru S. Raghavanandam) “Whatever it may be, I feel it. A Member has got every right to establish it. This is a democratic country. Nobody can object to it. If the Chairman objects to it, all right.”

[6th March 1969]

தொழிலாளர்களுடைய எண்ணங்களை நல்ல முறையில் வளர்க்க வேண்டும். பண்பு உள்ளவர்களாக ஆக்குவதற்காகத்தான் இதைச் சொல்கிறேன். சம்பளம் ஏராளமாக வாங்கட்டும். ஆனால் அவர்கள் பண்புள்ளவர்களாக ஆகவேண்டுமென்று தொழிலாளர்களின் தலைவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். எனக்கு பேச வாய்ப்பு அளித்த தலைவருக்கு நன்றி சொல்லி என் பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கே. எஸ். மணி : மாமன்றத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய நிதியமைச்சர் அவர்கள் இந்த ஆண்டு 1969-70ம் ஆண்டிற்கான நிதிநிலை அறிக்கையை சமர்ப்பித்து இப்போது விவாதம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. இந்தப் பொது விவாதத்தில் கலந்து கொள்கிற உறுப்பினர்களில் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் பேசினார்கள். அதிலும் குறிப்பாக நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் நாயுடு அவர்கள் இன்றைய தினம் நிகழ்த்திய உரை ரொம்பவும் கனிவாகவும் அத்தனை பேரையும் கவர்ந்திருக்கக் கூடிய அளவிற்கும் அமைந்திருந்தது. இருதரப்பு வாதத்தையும் ஏற்றுக் கொண்டு நாம் ஒவ்வொருவரும் ஒன்றாக இருந்து ஒற்றுமைக்குப் பாடுபட வேண்டுமென்றும் நாட்டின் நலனிற்காகப் பாடுபடவேண்டுமென்றும் அவர்கள் ஆற்றிய கனிவான உரை எங்கள் அனைவரையும் கவர்ந்தது. ஆனால் ஆற்றவேண்டிய தொண்டிற்கு அது பயன்படுமா என்று பார்க்கும் போது இல்லை. காரணம் நிதிநிலை அறிக்கையில் நம்முடைய மாநில ஆட்சிக்கும் மத்திய ஆட்சிக்கும் தொடர்பு காட்டியே நிதிநிலை அறிக்கையை நிதி அமைச்சர் தயாரித்திருக்கிறார்கள் என்று குறிப்பிட்டார்கள். அதற்கு முன்னாலே அவ்வளவு அதிகமாக அப்படி இருக்காது என்று குறிப்பிட்டார்கள். இது இரண்டையும் நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். ஏற்கனவே அப்படியெல்லாம் இல்லை. ஆனால் அந்த தரப்பிலே இல்லாவிட்டாலும் எதிர் தரப்பிலே நாங்கள் அதைக் கண்டித்தோ அல்லது ஆதரித்தோ பேசுகிற போது அவைகளை வெளிப்படையாகப் பேசி வந்திருக்கிறோம். மத்திய ஆட்சி இவைகளை நிறுத்தி இருக்கிறது. இது தந்திருந்தால் இது தேவையா? இந்த வரி இந்த நாட்டிற்கு வந்திருக்காது என்றெல்லாம் எதிர்க்கட்சியாக இருந்த நேரத்தில் குற்றம் சொல்லி இருக்கிறோம். ஆனால் ஆளுங்கட்சியானதற்குப் பின்னாலே இவ்வளவு ரூபாய் மத்திய அரசிடத்திலேயிருந்து உதவி கேட்டோம், அவர்கள் அதைத் தருகிறோம் என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் தரவில்லை. தராத காரணத்தால் இந்த நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சுட்டிக்காட்டுவது எந்த வகையிலே குற்றம் என்று எனக்குப் புரியவில்லை. உள்நாட்டியே அந்த தருணத்தில் அதை யெடுத்துச் சொல்வதற்குக் கொஞ்சம் தகுதியான காலம் என்று பார்த்துத் தான் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. நாங்கள் ஏற்கனவே எதிர்க்கட்சியாக இருந்தநேரத்தில் எல்லாம் நிதி நிலை அறிக்கையைப்பற்றி கருத்துக்கள் வெளியிடுகிற போது இப்படிப்பட்ட புதிய வரிகள் பலவற்றைப் போடக்கூடாது, போடுவதால்

[திரு. கே. எஸ். மணி]

[6th March 1969]

5-40
p.m.

ஏற்படுகிற தவறுகள் இவை இவை என்று சுட்டிக்காட்ட நேரமில்லை. ஆனால் இந்த பட்ஜெட்டைப் பார்க்கிறபோது, இது என்ன சர்வ சாதாரணமான பட்ஜெட்டானே; நாங்கள் போட்டதை அப்படியே காப்பி அடித்திருக்கிறார்கள் என்று இந்த மன்றத்திற்குள்ளேயும் வெளியேயும் பலபேர் பேசியதைக் கேட்கிறேன். ஆனால் ஒன்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். 1964-65 என்று கருதுகிறேன். அப்பொழுது நிதியமைச்சர் மதிப்பிற்குரிய பக்தவத்சலம் அவர்கள்—அப்பொழுதைய ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையைப் படிக்கிற போது, 133 லட்ச ரூபாய் துண்டு விழுந்தது. அந்த பற்றாக்குறை ஏற்பட்ட காரணத்துக்காக தமிழ்நாட்டில் இருக்கிற விவசாயிகளுக்கு அவர்கள் வைத்திருக்கிற நிலத்துக்கும், அதற்குப் பாய்ச்சுகிற நீருக்கும் இரண்டின் அடிப்படையிலேயும் வரியைச் செலுத்த செல்சை விதித்தார். அதே அடிப்படையில் இந்த பட்ஜெட் இன்றைய தினம் இல்லை. இந்த பட்ஜெட்டில் ஆண்டின் வருமானம் 268.66 கோடி ரூபாய், செலவு 285.37 கோடி ரூபாய், இதிலே துண்டு விழுகிற தொகை 16.71 கோடி ரூபாய், என்றாலும் எந்தப் புதிய வரிகளும் இல்லை. இந்த ஒரு அடிப்படையிலே அமைக்கப்பட்ட வரவு-செலவுத் திட்டம் எப்படி சென்ற காலங்களில் அமையப்பட்ட திட்டங்களுக்கு ஒப்பாக முடியும் என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் தெரிவித்துக்கொள்ள பெரிதும் விரும்புகிறேன். செலவு அதிகரித்து 133 லட்ச ரூபாய் பற்றாக்குறை ஏற்பட்ட காரணத்தால் அப்பொழுது விவசாயிகளுக்கு வரியைப் போட்டு, பண்ணெடுங் காலமாக வரி கொடுத்துக் கொடுத்து, பாழாய்ப்போன குடும்பத்திற்கு வரி போடுவது தப்பு என்று சொல்லியும், 'அப்பொழுது எடுக்காமல், பிறகு தேர்தலுக்கு முன்னாலே, 1966-ம் ஆண்டு இறுதியில், இந்த வரியை ரத்து செய்கிறோம் என்று சொன்னதை இந்த சர்க்காரே அமுல் செய்த இக்கட்டான நிலைமை ஏற்பட்டது. அப்படியெல்லாம் அவசரப்பட்டு, ஆழ்ந்து யோசிக்காமல் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை இந்த நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பிக்கவில்லை. இலவசப் படிப்பு என்றோம். இங்கே பேசுகிறபோது மாண்புமிகு உறுப்பினர் சந்தோஷம் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அமெரிக்கா, ரஷ்யா போன்ற நாடுகளில் இலவசப் படிப்பு இல்லை. எளிய நாட்டில், ஏழை நாட்டில் எதற்காக இலவசப் படிப்பு கொடுக்க வேண்டும் என்ற பிரச்சினையைக் கிளப்பினார். நான் இந்த நேரத்தில் பணக்கார நாடு என்றும், ஏழைநாடு என்றும் எடுத்துச் சொல்வதற்குக் காரணம் ஆட்சியிலே இருக்கிற இருப்புத் தொகையை வைத்து இல்லை. அந்த அந்த நாட்டு மக்களிடத்திலே இருக்கிற பொருளாதார வாழ்வைக் கணக்கிட்டு, அவர்களுக்கு இருக்கிற செல்வத்தைக் கணக்கிட்டு அந்த நாடு ஏழை நாடு, பணக்கார நாடு என்று நிர்ணயிப்பது வழக்கம். அதேபோல அமெரிக்கா நாட்டில் இருப்பவர்கள் ஓரளவிற்கு பணக்காரர்கள். அவர்களுக்கு இலவச படிப்பு தேவையில்லை. அங்கே அவர்கள் பணம் கொடுத்து படிக்க முடியும். ஆனால் ஏழைநாடாக இருக்கிற காரணத்தால்தான் நமது அரசு பி.யு.சி. வரை இலவசமாகப் படிப்பதற்கு இந்தக் காரியத்

6th March 1969] [திரு. கே. எஸ். மணி]

தைச் செய்திருக்கிறது. அதோடு கூட இதிலே சிறப்பு அம்சங்கள் எதுவுமே இல்லை என்று குறிப்பிட்டார்கள். சிறப்பு அம்சங்கள் எதுவுமே இல்லை என்று குறிப்பிடுவதற்குக் காரணம் என்ன என்றே நமக்குப் புரியவில்லை. இந்த ஆண்டு அரசு ஊழியர்களுக்கு, திருமணங்களுக்கு என கடன் வழங்குவதற்கு 10 லட்சம் ஒதுக்கியிருக்கிறது. இது ஒரு சாதாரண தொகைதானே என்று சொல்லலாம். ஆனால் இத்தனையாண்டு காலம் ஆண்டுப் பழக்கப்பட்டவர்கள், இந்த யோசனையையாவது சொன்னார்களா என்றால் சொல்லவில்லை. என்.ஜி.ஓக்கள் பல மகஜர்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். மாநாடுகள் கூட்டியிருக்கிறார்கள். தீர்மானங்கள் பல போட்டிருக்கிறார்கள். சிலவற்றை நிறைவேற்றி இருக்கிறோம். பலவற்றை நிறைவேற்றாமல் விட்டிருக்கிறோம். சிலவற்றை நிறைவேற்றும் தருணத்தில் இருக்கிறோம். அப்படி மாநாடுகள் கூட்டியவர்கள் கூட இப்படிப்பட்ட பண வசதி வேண்டுமென்று கோரிக்கையை அரசுக்குக் கொடுக்கவில்லை. ஆனால் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்தபோது இதைத் தானாகச் சொல்லி இப்படிப்பட்ட முறையை இந்த நாட்டில் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று அவர்கள் ஏற்படுத்திவிட்டுப் போனார்கள். அதை நமது நிதியமைச்சர் அவர்கள் இந்த ஆண்டிலே நடைமுறைக்குக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். இந்த நாட்டில் உள்ள அரசு ஊழியர்கள் சார்பாக அவர்களைப் பாராட்டலாம் என்றால் அது மிகையாகாது.

அதையடுத்து விசைத் தறியை அமைப்பதற்கு நான்காவது திட்டத்தில் 216 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் தொகையை ஒதுக்கிவிட்டு முன்னோடி செலவுகளையும் இந்த 1969-70-லேயிருந்து செய்வதற்கான சாத்தியக்கூறுகளும் அதிலே காணப்படுகின்றன. மதுரை சர்வகலாசாலை அபிவிருத்திக்காக 10 லட்சம் ரூபாய், சேலம், கோவை, திருச்சி கல்லூரிகளில் சட்ட மேற்படிப்புக்கும், மதுரை, சென்னை, அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழக அபிவிருத்தித் திட்டங்களுக்கு 93 லட்ச ரூபாயிலிருந்து ஒரு கோடி ரூபாய்வரை செலவு செய்வதற்கும் இந்த ஆண்டிலேயே வழி வகைகள் காணப்படுகின்றன.

அதற்கு அடுத்தாற்போல் தமிழ்நாட்டில் ஒரே ஒரு பைத்தியக் கார ஆஸ்பத்திரி இருக்கிறது. அந்த ஆஸ்பத்திரிக்குப் போகிற காரணத்தாலே அருகிலே இருக்கிறவர்களுக்கும் பைத்தியம் வருமோ என்ற நிலை. ஒருவர் இருக்கிற படுக்கைக்கு இருவர் வருகிறார்கள் என்ற காலத்தை மாற்ற வேண்டும் என்று எண்ணி இன்னொரு ஆஸ்பத்திரியைக் கட்டவேண்டும் என்று எண்ணி 15 லட்ச ரூபாயை ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள்.

இந்த நாட்டிலே இப்போது ஏற்பட்டிருக்கிற வரட்சி நிலையைப் பற்றி எல்லோரும் பேசியிருக்கிறோம். இது உண்மையான எதார்த்த நிலை. அப்படிப்பட்ட நிலையில் இன்னும் தஞ்சை மாவட்டத்தில் மேட்டூர் அணையின் நீர்த்தேக்கத்தை நம்பி வாழ வேண்டிய தூர்ப்பாக்கியமான நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

[திரு. கே. எஸ். மணி]

[6th March 1969]

இன்னும் பலப்பல இடங்களில் சிறு சிறு கால்வாய்கள், ஏரிகள், நீர்நிலையங்கள் இவைகளை நம்பித்தான் விவசாயம் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. வானம் பொய்த்துவிட்டால், இயற்கை மறுப்பு அளித்துவிட்டால் நாம் எண்ணுகின்ற எண்ணம் பாழாகின்றது. இதற்கு அடியிலிருந்து நீரையெடுத்தால் ஒழிய வேறு வழியில்லை என்ற அளவுக்கு நமது அரசு வந்திருக்கிறது. இதை 1965-ம் ஆண்டிலேயே அமெரிக்காவிலே இருந்து தஞ்சை மாவட்டத்தில் நீர்ப்பாசனத்தைப் பற்றியும் விவசாயத் துறையைப் பற்றியும் ஆராய்ச்சி செய்ய ஒரு குழு வந்து தஞ்சை மாவட்டத்தில் 3 நாட்கள் சுற்றுப்பயணம் செய்து அறிக்கையை சமர்ப்பித்தது. தஞ்சாவூர் ஜில்லாவே தண்ணீராலேயே கெடுகிறது. அதிகமான நீர் தேவை இல்லாத காரணத்தால் நீர் தேங்கி கீழே இருக்கிற நீரும் மேலே இருக்கிற நீரும் சேர்ந்து சதுப்பாகி விளைநிலங்கூட விளையாத நிலை ஏற்படுகிறது. ஆகவே தரைத் தண்ணீரை மேலே கொண்டுவந்து அதைப் பயன்படுத்த ஒரு திட்டம் வேண்டுமென்று எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். அந்த அடிப்படையிலேதான் நமது அரசு இன்றைய தினம் செயல்படுகிறது. அன்றையதினம் இருந்த அரசு அதைச் செய்யலாம் என்று யோசித்து இருந்ததோ இல்லையோ. ஆனால் இன்றைய தினம் இருக்கிற அரசு யோசித்து ஒரு முடிவுக்கே வந்திருக்கிறது. 2500 குழாய்க் கிணறுகள், 3000 வடிமுனைக் குழாய்க் கிணறுகள், 14,000 கிணறுகள், இவைகளைத் தோண்டி தண்ணீரை எடுத்துப் பாசன வசதி செய்ய வேண்டும் என்று இந்த ஆண்டிலேயே இதற்கான திட்டங்களை நடத்த வேண்டும் என்று எடுத்து இருப்பதற்கு உள்ளபடியே விவசாயிகள் சார்பாக நிதி அமைச்சரையும், இந்த அரசையும் பாராட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

அதற்கு அடுத்தாற்போலே அதிக விளைச்சல் தரும் வித்துக்கள், இவைகளைச் செப்பணிடுவதற்கு, விஞ்ஞான ரீதியில் பயன்படுத்துவதற்கு, அதற்கான இயந்திரங்கள் வாங்குவதற்கான செலவுகள் இவைகளையெல்லாம் சேர்த்து ஒரு திட்டத்தை உருவாக்கி அதற்கு 15 லட்சம் ரூபாயை ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள். ஆனால் விவசாய ஆராய்ச்சி நிலையம் கோயமுத்தூரிலே இருக்க வேண்டுமென்று செய்கிற இருக்கிறார்கள். இது ஆடுதுறையிலே இருக்க வேண்டும் என்று ஏற்கெனவே கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டு இருக்கிறது. அடுத்த ஆண்டிலேயாவது ஆடுதுறைக்கு மாற்றப்படுமென்று நான் உள்ளபடியே எதிர்பார்க்கிறேன். அதற்கான காரணங்கள் இருக்கின்றன. இந்த ஆராய்ச்சி நிலையத்திற்கு வேண்டிய வசதிகள் ஆடுதுறை ஆராய்ச்சிப் பண்ணையிலே இருக்கின்றன. அதனாலே இதை நான் குறிப்பிடுகிறேன். இந்த ஆண்டு கோயமுத்தூரிலே வைத்தாலும் இதை தஞ்சை மாவட்டத்திற்கு மாற்றி விடுங்கள். இப்படி நான் சொன்னால் குறிப்பாக தஞ்சை மாவட்டத்திற்கு மட்டும் கேட்கிறேன் என்று நினைத்து விடக் கூடாது. ஆடுதுறை ஆராய்ச்சிப் பண்ணையிலே இப்படிப்பட்ட காரியங்களுக்கு வேண்டிய வசதிகள் இருக்கின்றன. இங்கே இருப்பது தான் முறை என்பதை ரூபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

6th March 1969] [திரு. கே. எஸ். மணி]

சென்ற ஆண்டு ஒரு லட்சம் மின் இணைப்புகளுக்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. அதற்கு முன்னால் மூன்று ஆண்டு காலத்தில் ஏறத்தாழ 580 மின் இணைப்புகள் தான் கொடுக்கப்பட்டன. ஆண்டுக்கு 500 வீதம் 1,500 மின் இணைப்புகளுக்கு மட்டும் அனுமதி வழங்கப்பட்டது. ஆனால் சென்ற ஆண்டு மட்டும் ஒரு லட்சம் மின் இணைப்புகளுக்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டது. இப்படி மின் இணைப்புகள் கொடுக்கப்பட்டதை நான் பாராட்டுகிறேன். ஆனால் இது போதுமா என்றால் போதாதுதான். மின் இணைப்பு எவ்வளவுக்கு அதிகமாகக் கொடுக்கப்படுகிறதோ அந்த அளவிற்குத்தான் நாட்டிலே இருக்கிற உழவர்கள் விவசாயத்தைச் சிறப்பாகச் செய்ய முடியும். தண்ணீரை நல்ல முறையிலே இறைத்து பாசன வசதியைப் பெருக்கிக் கொள்ள முடியும். கிடைக்கிற தண்ணீர் போதுமானதாக இல்லை. நிறைவேற்றப்பட வேண்டிய திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டால்தான் விவசாயம் செழுமை அடையும். தஞ்சை மாவட்டத்தில் 14 லட்சம் ஏக்கரா நிலங்கள் இருக்கின்றன. அதிக நெல் விளைச்சல் கொடுக்கும் மாவட்டம் தஞ்சைத் தாலுகாகும். மாடு கட்டிப் போரடித்தால் மாளாது செந்நெல் என்று யானை கட்டிப் போரடிக்கும் அளவிற்கு நெல் உற்பத்தியாகும் மாவட்டம். நான் இங்கே குறிப்பிட்டுச் சொல்வதெல்லாம் எது எப்படி இருந்தாலும் நஞ்சையாக இருந்தாலும், புஞ்சையாக இருந்தாலும் அதை உழவர்கள் ஒழுங்காக சாகுபடி செய்வதற்கு அவசியமான தண்ணீருக்கு இன்றைய தினம் உழவர்கள் மேட்டூர் அணையை எதிர் நோக்கி இருக்க வேண்டியிருக்கிறது. அணையிலே தண்ணீர் இருக்கிறதா என்று தினமும் செய்தியை எதிர்பார்த்துக் கொண்டு இருக்கிற நிலையில் இன்றையதினம் தஞ்சை மாவட்டத்தில் இருக்கும் விவசாயிகள் இருக்கிறார்கள். இந்த நிலை நிச்சயமாகப் போக் 5-50 கப்பட வேண்டும். இதைப் போக்கவேண்டுமென்றால் பாசனவசதி பெருக்கப்பட வேண்டும். பாசன வசதியைப் பெருக்குவதற்கு வேகு விரைவிலேயே செயல்பட்டாக வேண்டும். இதற்கு எந்த விதமான தட்டுத் தடங்கலும் இருக்கக் கூடாது. இதை நான் குறிப்பிட்டுச் சொல்வதற்குக் காரணம் அங்கே எல்லாம் குளங்கள் இல்லை. ஏரி இல்லை. வாய்க்கால் வசதி இல்லை. வேறு எந்த விதமான பாசன வசதியும் இல்லை. மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் போட்டு 10 ஆயிரத்திற்கு மேல் மத்திய சர்க்கார் செலவு செய்தும் பாசன வசதி பெருகவில்லை. மேட்டூர் அணையில் தண்ணீர் தேங்கவில்லை என்றால் தஞ்சை மாவட்டத்திலே உள்ள வாய்க்கால்களில் தண்ணீர் வராது. இப்படிப்பட்ட நிலை இருந்து கொண்டு இருந்தால் விவசாயம் முன்னேறாது. இது நிச்சயமாக மாற்றி அமைக்கப்பட்டாக வேண்டும். இப்பொழுதுதான் பம்பு செ்டிகளுக்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. ஏராளமான மின் இணைப்புகளுக்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டு வருகிறது. இது போதுமா என்றால் போதாது. இதை நான் குறிப்பிட்டுச் சொன்னால் அந்த ஆட்சிக்கும், இதற்கு முன்பு இருந்த ஆட்சிக்கும் இருக்கிற வேறுபாட்டை நான் குறிப்பிடுகிறேன். இதை நான் ஆதரிக்கிறேன் என்று தயவுசெய்து கருதிவிட வேண்டாம். நான்

[திரு. கே. எஸ். மணி]

[6th March 1969]

இதைக் குறிப்பிடுவதற்குக் காரணம் இரண்டையும் சொல்கிறேன். இதற்கு முன்பு எப்படி இருந்தது? இப்பொழுது இந்த அரசு வந்த பிறகு எப்படி இருக்கிறது என்பதை விளக்குவதற்காகக் குறிப்பிடுகிறேன். இது போதாது. இன்னும்கூட குறிப்பிட்டுக் கூற முடியும். நான் சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருந்த நேரத்தில் மன்னியாறு திட்டத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். மன்னியாறு சிறிய ஆறுதானே தவிர அதனால் 33,750 ஏக்கர நிலங்கள் பாசன வசதியைப் பெறுகின்றன. அதில் 25 ஆயிரம் ஏக்கராக்களுக்கு மேல் இரண்டு போகத்திற்குத் தகுதியான நிலங்கள். அப்படிப்பட்ட தகுதி பெற்ற நிலங்கள். காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த ராமாமிர்த தொண்டமான் சட்ட மன்றத்திலே இருந்த காலத்திலே இருந்து, அதற்கு முன்பிருந்து எத்தனையோ பேர் இந்தத் திட்டத்தைப் பற்றிச் சொல்லியாகி விட்டது. ஆனால் இது நடைமுறைக்கு வரவில்லை. எப்பொழுது கேட்டாலும் ரிசர்ச் சிலே இருக்கிறது, முனைப்புத் திட்டம் இருக்கிறது, ஆராய்ச்சி நடத்திக்கொண்டு இருக்கிறோம், வடிகால் வசதி செய்திருக்கிறோம், மணல் போக்கி விட்டிருக்கிறோம் என்று சொன்னார்களே தவிர இந்தத் திட்டத்தை சரியான முறையிலே உருவாக்க எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. இந்தத் திட்டத்திலே 12 திட்டங்கள் இருக்கின்றன. இவற்றை ஒன்றாக்கி ஒரு மாற்றுத் திட்டத்தைக் கொண்டு வருவதற்கு உருப்படியான நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை. இந்த அரசாங்கம் வந்தபிறகுதான் இவைகளை ஒரங்கிணைத்து ஒரே திட்டமாகச் செய்திருக்கிறார்கள். அதற்கு இந்த அரசாங்கம் அனுமதி கொடுத்திருக்கிறது என்று நான் கேள்விப்படுகிறேன். அதற்காக இந்த அரசாங்கத்திற்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நான் நன்றி சொல்வதற்காக அரசாங்கம் இதைச் செய்யவில்லை. இந்தத் திட்டம் விரைவிலே செயல்படுகிற நிலைமைக்கு இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் காணப்படுகிறது. இந்தத் திட்டத்திற்கு 6 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது மிகவும் பாராட்டத்தக்கது; நம்பிக்கை ஊட்டத்தக்கது. அதிலே எந்தவிதமான சந்தேகமும் இல்லை. இந்த நிதி நிலை அறிக்கையைப் பார்த்தால், திட்டவட்டமாக அறிவிக்கப்பட்டு இந்த வேலைக்கு 6 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இதை நான் உளமாரப் பாராட்டுகிறேன். இதற்கு அப்பால் மத்திய ஆட்சியை நாங்கள் கண்டித்தால்—எங்களோடு சேர்ந்து கொண்டு மத்திய ஆட்சி புதிய வரி விதிப்புச் செய்ததற்கு அவர்களும் வருவார்கள் என்று நினைத்தேன். அவர்கள் வேறு, நாங்கள் வேறு என்று சொல்வார்கள் என்று எதிர்பார்த்தேன். ஆனால் இந்த மன்றத்திலே பேசிய நண்பர்கள் நாங்கள் கண்டிப்பதைப் பொறுக்க முடியவில்லை. இப்படிப் பேசாமல் எப்படி இருக்க முடியும்? நெல் விலையை உயர்த்துங்கள் என்று கூறுகிறார்கள். அதே சமயத்தில் என் படி அரிசி போடவில்லை என்று கேட்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் தெரியும் நெல்லில் இருந்துதான் அரிசி வருகிறது என்று.

6th March 1969]

திரு. சி. பி. சிற்றரசு : கோதுமையில் இருந்து வரவில்லை.

திரு. கே. எஸ். மணி : நெல் விலையை உயர்த்துங்கள் என்று கேட்கிறார்கள். ஆனால் அதே சமயத்தில் இரசாயன உரத்திற்கு மத்திய அரசு வரி விதித்ததைக் கண்டிக்க முன் வர மறுக்கிறார்கள். மத்திய உணவு அமைச்சரும், விவசாய அமைச்சரும் தஞ்சை மாவட்டத்திற்கு வந்திருந்தார்கள் ; அங்கிருந்து நெல்லை ஏற்றிக் கொண்டு சென்றார்கள் ; விவசாயிகளுக்கு அதிக வசதிகளைச் செய்து கொடுப்பதாகச் சொல்லிவிட்டுச் சென்றார்கள். ஆனால் மத்திய நிதியமைச்சர் இரசாயன உரத்திற்கு வரி விதித்திருக்கிறார். இப்படி விவசாயிகள் உபயோகிக்கும் இரசாயன உரத்திற்கு வரி போட்டால், அதை எப்படிக் கண்டிக்காமல் இருக்கமுடியும் ? சரி, இது நமக்குச் சம்பந்தம் இல்லை என்று விட்டுவிட முடியுமா ? இது நம்மைப் பாதிக்காமல் இருக்கிறதா ? அவர்கள் போடுகிற வரி நம்மைப் பாதிக்கவில்லையா ? இதை நாம் உணர்வில்லையா ? நெல் விலை உயரவேண்டும் என்று கூக்குரல் கிளப்புகிறார்கள். உரத்தின் விலையை உயர்த்தினால் நெல் விலையும் உயரும் என்பதை இங்கே இருப்பவர்கள் அறிந்து கொள்ளவில்லையா ? நீங்கள் மத்திய சர்க்காருக்கு எடுத்துச் சொல்ல வேண்டாமா ? உள்ளபடியே நாங்கள் வருந்துகிறோம். இந்தப் புதிய வரி விதிப்பு நமக்குத் தொல்லை தரக்கூடியது. அதனால் நாங்கள் மனம் நொந்து சொல்கிறோம், விவசாயிகளுக்குத் தொல்லை தருகிற இந்த வரியைப் போடாதீர்கள் என்று. விவசாயிகளுக்கு இப்படி மத்திய அரசு தொல்லைகளைக் கொடுத்துக்கொண்டு இருக்கிற நேரத்திலே நம்முடைய அரசு எந்தவிதமான வரியையும் போடவில்லை. அதற்காக நாம் பாராட்டுகிறோம். இப்படி வரி போட்ட மத்திய சர்க்காருக்கு எதிராக காங்கிரஸ்காரர்களும் கூக்குரல் எழுப்புவார்களானால், நாம் அவர்களைப் பாராட்ட முடியும். அது ஒற்றுமையை வளர்க்கும். இதிலேயாவது ஒற்றுமை வரக்கூடாதா ? மண்ணெண்ணெய்க்கு வரி போட்டு இருக்கிறார்கள். இது ஏழைகளை மிகவும் பாதிக்கும். இதை காங்கிரஸ்காரர்கள் கண்டித்து இருந்தால் எங்கள் வேலை குறைந்திருக்கும். நாங்கள் மத்திய சர்க்காரைக் கண்டித்துப் பேசினால் மத்திய சர்க்காரைப் பற்றி இழித்துப் பேசுகிறார்கள் என்று வருத்தப்படுகிறார்கள். எங்களைப் பற்றி எப்படியெல்லாம் மேடிகளில் பேசினீர்கள் ? 'சின்னப் பசங்களெல்லாம் மந்திரிகளாக வந்து விட்டார்கள் ; இவர்களுக்கு ஆளத் தெரியுமா' என்று கேட்டீர்கள். இந்தச் 'சின்னப் பசங்கள் மந்திரியாக இருக்கிற அரசு' எந்த விதமான வரியையும் விதிக்கவில்லை. ஆனால் பெரியவர்கள் மந்திரிகளாக இருக்கும் மத்திய அரசு அதிக வரிகளை விதித்திருக்கிறது. இதை நீங்கள் அவர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லக் கூடாதா என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

[திரு. கே. எஸ். மணி]

[6th March 1969]

பம்பு செட்டுக்குப் போட்டிருக்கிற வரி தவறு. அதைக் குறைக்க வேண்டும். மண்ணெண்ணெய்க்கு போட்டது தப்பு; குறைக்க வேண்டுமென்று சொல்லக்கூடாதா? போட்டிருக்கிற வரிகளை எல்லாம் பாருங்கள். ஏறத்தாழ 180 கோடி ரூபாய் அவர்களுக்கு வருமானம் வருவதாகச் சொல்லுகிறார்கள்.

6-00
p.m.

திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு: மத்திய சர்க்கார் என்பது அந்நிய நாட்டாரா? இங்கே வாவு செலவுத் திட்டம் வந்தபோது தான், மத்திய சர்க்கார் வாவு செலவுத் திட்டமும் வந்தது. ஒரு வருஷம் பேசாமல் இருக்கிற மாதிரி, நாம் ஒப்புக் கொண்டிருக்கிற மாதிரி, சொல்லுவது சரியா? நிவாரணம் கிடைத்தால் சந்தோஷம். இந்த வரிகளால் விவசாயிகள் பாதிக்கப்படக் கூடாது என்பது தான் எங்கள் ஆசை.

திரு. கே. எஸ். மணி: மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பேசுகிற பொழுது சொல்லா விட்டாலும் நான் சொல்லிய பிறகாவது ஏற்றுக்கொண்டு சொன்னதற்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. டி. கே. சுப்பையா: இதுமாதிரி விவாதத்தில் ஒரு பக்கம் நீங்களே ஒதுக்கித் தள்ளுவது போல் இருக்கிறது. மத்திய சர்க்காரைப்பற்றி ஒவ்வொரு அங்கத்தினரும் சொல்லிக்கொண்டு தான் வந்திருக்கிறோம். கொள்முதலில்கூட எங்கள் கொள்கையைச் சொன்னோம். பிற்பாடு ஏதோ நீங்கள் சொன்னதற்காக 'நாங்கள் சொல்லுகிறோம்' என்ற எண்ணத்தில் பேசுவது சரியல்ல. 'இது தனிப்பட்ட உங்கள் வீட்டு சொத்தா?' இது தேசிய பிரச்சனை. விவசாயிகள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கும் பிரச்சனை. எந்தச் சர்க்காராக இருந்தாலும் காங்கிரஸ்காரன் என்றைக்கும் எதிர்ப்பான் என்பதை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. கே. எஸ். மணி: மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு மில்லுக்கு கொடுக்கிற தொகை, முந்தி கொடுப்பது யார் பிந்தி கொடுப்பது யார் என்று சொன்னால் நன்றாக இருக்கும். கொடுத்து வழி காட்ட வேண்டும் என்று சொன்னால், பெரிய சர்க்கார் வழி காட்ட வேண்டும். கொடுக்க வேண்டியதை மத்திய சர்க்கார் கொடுத்து வழி காட்டினால் இதற்குத் தீர்வு காண முடியும். மத்திய சர்க்காரைக் கொடுக்கச் சொல்லி, அவர்கள் கொடுத்த பிறகு 'இதையாவது நீங்கள் கொடுக்கப்படாதா' என்று யோசனை சொல்லியிருந்தால் ஏற்றுக் கொள்ளலாம்.

திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு: இந்த சர்க்கார் நிர்வாகத்திற்கு குட்பட்ட மில்கள் கடந்த ஒரு வருஷமாக கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. என்ன சிரமங்கள் என்பது நமக்குத் தெரியும். நாம் செய்ய வேண்டிய உதவி மத்திய சர்க்கார் உதவியை எதிர் பார்த்துச் செய்யவேண்டியதுதானே. நாமாக செய்தால் மில்களுக்கு எப்படி கஷ்டம் வரும்?

6th March 1969]

திரு. சி. பி. சிற்றரசு : யார் முதலில் உதவி செய்ய வேண்டுமென்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. கே. எஸ். மணி : இன்னும் குறிப்பாகத் தரமான விதையைச் சேகரித்துக் குறுகிய கால பயிரிடும் திட்டத்தில் இந்த அரசு இரண்டு வருஷ காலத்தில் செயல்பட்டிருக்கிறது. சென்ற ஆண்டு அறிக்கையைப் படித்திருப்பீர்கள். ஏறத்தாழ 1966-ம் ஆண்டின் இறுதியில், தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் இரண்டு லட்சம் முப்பத்தாறாயிரம் ஏக்கர்களில் இருபோக சாகுபடி செய்த நேரத்தில், மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களை முடித்தோம். இதில் மத்திய சர்க்கார் விவசாயத்துறைக்குச் செய்த செலவு ரூபாய் பத்தாயிரம் கோடி. தி.மு.க. ஆட்சி வந்தபிறகு, எந்தத் திட்டமும் நிறைவேற்றவில்லை (வேண்டுகோள் ஒன்றை விடுத்தார்). ஒரு போக நிலங்களை தயவுசெய்து இருபோக நிலங்களாக மாற்றித் தாருங்கள். அதிலும் குறிப்பாக தஞ்சை மாவட்டத்தில் விவசாயம் செய்தால் பலன் உண்டு என்று மனவார்ப்பு மகாநாட்டில் கலந்து கொண்டும், தஞ்சையில் நடைபெற்ற விவசாயக் கருத்தரங்கிலும் கேட்டுக் கொண்டார். விவசாய அதிகாரிகளுக்கு உத்தரவிட்டார். பொது மராமத்து இலாகா இரண்டு பேரையும் கூட்டிப் பேசித் தண்ணீர் வசதி செய்து தருவதற்கு உத்தரவு பெற்றுக் கொடுத்த பிறகு, 4 லட்சம் ஏக்கர் இருபோக நிலங்களாக மாற்றப்பட்டன. அதற்குப் பிறகு 5 லட்சம் ஏக்கர். இப்போது எட்டு லட்சம் எதிர் பார்க்கிறார்கள். இந்த எட்டு லட்சம் ஏக்கர் அல்ல; 15 லட்சம் ஏக்கர் என்று எதிர்பார்த்ததில் தப்பு ஒன்றும் இல்லை. அதற்கான சாத்தியக்கூறுகள் ஏராளம் உண்டு. இவைகள் இருபோக சாகுபடி நிலங்களாக ஆக்கப்படவேண்டுமென்றால், உள்ளபடியே மேட்டூர் அணையை நம்பித்தான் இருக்கவேண்டுமென்ற நியதியை மாற்ற வேண்டும். அப்படி மாற்றப்பட்டால் விரைவிலே ஏராளமான இருபோக சாகுபடி நிலங்கள் அதிகமாகும் நிலை உருவாகும். இதையும் இந்த மன்றத்தில் இந்த நல்ல நேரத்தில் எனது யோசனையாக தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அப்படி நான் விரும்புவதற்குக் காரணம் நீர்ப்பாசனத் துறையைப் பொறுத்தவரையில் 'அதில் இருக்கிற குறைகளைச் சொன்னோம். இப்போது சொல்லுகிறோம், ஒரு பாராட்டுதல். குறுவை சாகுபடி ஆரம்பிக்கிற நேரத்தில், மேட்டூர் நீர் தேக்கத்தில் தண்ணீர் 52 அடி இருந்தது. அணையை திறந்து 6 லட்சம் ஏக்கரில் இருபோக சாகுபடி செய்ய முடியுமா என்ற சந்தேகம் உழவர்களுக்கு ஏற்பட்டிருந்தாலும் சர்க்கார் அதைரியப்படாமல் திறந்துவிட்டது. அதற்குப் பிறகு குறிப்பிட்டுச் சொன்னால் டிசம்பர் மாத இறுதியில் தண்ணீர் இல்லை என்று தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டுவிட்டது. பிறகு 12 நாள் மேட்டூர் அணையில் தண்ணீரை சேர்த்து வைத்து தாளடிக்கும் தண்ணீர் பகிர்ந்து அளித்து தண்ணீர் குறை இல்லை என்று நீர்ப்பாசன வசதி செய்து கொடுத்த அந்த இலாகாவுக்கு நன்றியை உரித்தாக்கி, உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.

[6th March 1969]

VICE-CHAIRMAN (THIRU S. JAYARAMA REDDIAR) : The
6-05 House will now adjourn and meet again at 4 p.m. tomorrow.
p.m. The House then adjourned.

IV. PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

*A. Statutory Rules and Orders**Nil.**B. Reports, Notifications and other papers.***29. Answer to Legislative Council Question No. 179.**